

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh zehnává.”
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) X. — Císlo (No.) 27.

Sobota (Saturday) 29. 6. (June) 1985

Pro letošní jubilejní svatometodějský rok věnovali pražští věřící svému staříčkému, ale prozřetel-
nostně stále duševně čilému arcipastýři, nové mešní roucho s výšivkou cyrilometodějského kříže.

VYTRVAT A DOUFAT V NÁVRAT ALESPOŇ TROŠKY NÁBOŽENSKÉ SVOBODY Těžké postavení pražského arcipastýře kardinála Františka Tomáška

Snad jsou to právě všechny ty dlouholeté represálie
komunistického policejního totalitního režimu, které vra-
cejí tolik oslabené katolické církvi v Československu
novou životnost a angažovanost mladých.

Jakové a podobné nadpisy
měly v minulých dvou týdnech
články v západoněmeckých,
francouzských, belgických a
rakouských novinách, věnované
náboženské situaci v Českos-
lovensku všeobecně, a duchovní
hloubce i rostoucí odvaze
pražského arcibiskupa Fran-
tiška kardinála Tomáška zvláště
– protože se posledního června
ve zdraví dožívá 86. narozenin.

Některé z těch článků jsem
četl velmi pozorně, jiné - v nichž
byly nám známé věci opakovány
jen letmo. Ze všech však
můžeme mít docela radost.

Když je přečtete - (i když to nej-
sou žádná přísně vědecká pojed-
nání, ale jen novinové články) -
musíte jejich různým autorům
přiznat poctivou snahu po his-
torické objektivitě. Téměř vši-
chni - (alespoň ti, jejichž články
jsem četl) - se najednou vážně
zamýšlí nad tím, proč byla víra v
Československu v posledních
rakousko - uherských
generacích ochablější, proč byla
živější na Moravě a zvláště
neoddělitelně spojená s lidovým
svérázem na moravskoslovác-
kém venkově, a proč zůstala

(Dokončení na str. 5)

86

UPŘÍMNĚ SRDEČNÁ BLAHOPŘÁNÍ

posíláme dnes
my věřící exulanti a starousedlíci
z USA a z Kanady

J. Emm. FRANTIŠKU kardinálu TOMÁŠKOVÍ

drahému pražskému arcibiskupu
a českému primasovi

u příležitosti jeho 86. narozenin,
kterých se v plném zdraví dožívá
v neděli 30. června 1985.

Milovaný náš Otče kardinále, víme dobře o Vašem těžkém postavení,
sledujeme Vaše vytrvalé úsilí, Vaše snahy o vysvětlení vládním orgánům, že
by to prospělo všestranně celé naší staré vlasti, kdyby byly v náboženském
oboru spravedlivější a ochotnější dodržovat a plnit v Čs. státní ústavě na pa-
píře „zaručená“ práva věřících na náboženskou svobodu alespoň v té míře, v
jaké je dnes respektována v Kadarově Maďarsku, v socialistické Jugoslávii,

nebo aspoň jako v DDR, kde komunistická vláda dokonce už povolila otevřít
karmelitánkám klášter. Vždyť se navíc čs. vláda zavázala tuto svobodu re-
spektovat poděpáním „Mezinárodní charty výsostných a nezadatelných práv
člověka“ v OSN a Helsinské dohody. Nám, už narozeným v demokratických
zemích Západu se při osobních svědectvích návštěvníku z Československa o
sociální diskriminaci dětí věřících rodičů zdá, jako by čs. vláda – vzdor 99.9 %
volebnímu vítězství své jednotné kandidátky – stále věřícím křesťanům
nedůvěřovala. Kdyby byla spravedlivější ve věci náboženské svobody a svo-
body projevu upřímné kritiky Chartistů, mohla by se přece cítit bezpečnější!

*Drahý Otče kardinále, k Vaším narozeninám Vám všichni v
cizině ze srdce přejeme a v modlitbě vyprošujeme hojnost
zdraví, nezdolně vytrvalou trpělivost, Boží ochranu a pomoc.
Vždyť víte, že naši svatí národní patronové nad Vámi a nad
celou naší vlastí bdí solidárně se všemi našimi novými mučedníky
- s číhošským Otcem Josefem Toufarem v čele.*

*V modlitbě jsme s Vámi, se všemi kněžími, řeholníky, sestřič-
kami i věřícími rodinami, s mladými i starými, s nemocnými,
trpícími i nespravedlivě vězněnými.*

Vzpomeňte si někdy i Vy v modlitbě na nás!

ČEŠTÍ KATOLÁČCI Z USA A Z KANADY

Sloupek informací

**o vstupu Španělska a Portugalska
do Evropského hospodářského společenství (EHS)
a o podezřele hlučné opozici komunistů
proti tomuto historickému zcelování
západní křesťanské Evropy
„z maskovaných obav
o dobro dělníků a rolníků.“**

**Španělsko a Portugalsko se
stanou 1. lednem 1986 plnoprávními členy EHS**

Za přítomnosti ministerských předsedů Francie, Beneluxu, NSR, Itálie, Dánska a Irsku byly v polovici června slavnostně podepsány v Lisabonu a v Madridě závazné smlouvy o vstupu do organizace „Evropského hospodářského společenství“ - (známého též pod názvem Evropský společenský trh) - která se tak nyní skládá už celkem z dvanácti států. Rozlohou se tím EHS rozšíří o celou třetinu a početně stoupne počet obyvatel jejích zemí o 50 milionů. Tím dosáhne hospodářsky spojená západní Evropa už úctyhodného počtu konsumentů - 330 milionů obyvatel a předstihne tak jak USA, tak SSSR. Ovšem, přístupem Španělska a Portugalska k EHS stoupne v prvních letech celkový GNP (celkový národní produkt) rozšířeného Evropského společného trhu zatím jen asi o pouhých 10 %. Obě země mají totiž ještě na několik let co dohánět výrobní schopnost dosavadních deseti hospodářsky propojených zemí

jak v zemědělství, tak v průmyslu i v sektoru služeb. Než dojde k úplnému vyrovnání, budou musít přinést určité hospodářské a finanční oběti jak dosavadní členské země EHS, tak i Španělsko s Portugalskem. Západoevropští národohospodáři počítají s tím, že na pět ve Španělsku celonárodní GNP klesne v prvních třech letech asi o 3 %, a dříve, než přinese plná účast Španělska na Evropském společném trhu skutečné zisky a prosperitu, pocítí španělští zemědělci určité potíže s modernizací jejich výroby, a totéž pocítí i dělníci v různých průmyslových oborech, z nichž některé zaniknou pro svou naprostou nerentabilitu, a jiné budou muset přikročit k neodkladné modernizaci a novým způsobům marketingu.

Uzavřená smlouva o vstupu obou zemí Iberského poloostrova do EHS není jen žádný obyčejný list papíru, ale celá tlustá kniha o 1.200 stranách. V portugalském hlavním městě ji podepsal předseda socialistické vlády Mario Soares a zahraniční ministr Portugalska Jaime Sama a ministerští předsedové se

zahraničními ministry ostatních deseti členských zemí. Před odletem do Madridu, navštívila celá západoevropská delegace portugalského presidenta Antonio Eanese. Španělský socialistický premiér Felipe Gonzales a zahraniční ministr Fernando Moran podepsali tutéž smlouvu v madridském královském paláci. Mezi významnými signatáři dosavadních „deseti“ EHS nechyběl samozřejmě dnes už osvědčený zahraniční ministr Itálie Giulio Andreotti - který je do konce letošního června předsedou rady ministrů EHS a sám předseda komise EHS - Francouz Jacques Delors. Při obou podpisových ceremoniích se samozřejmě dlouze i kratěji řečnilo o zásluhách a budoucích slibných perspektivách tohoto historického počínu. Sympatický španělský královský pár pak uspořádal nakonec západoevropským návštěvníkům královskou hostinu s hudbou a tancem „flamenga“, kastaniety, kytary a křídlovky vyzpívaly pánům politikům chválu za jejich mnohaletou námahu připravovat této smlouvy, a protože už bylo pozdě na shlédnutí býčích zápasů, spokojili se páni ministři jen s obrovským nočním ohňostrojem na prostranství před královským palácem a pak se spokojeni a unaveni odebrali do svých „komnat“ dvou nejluxusnějších madridských hotelů. Tož, tohle tedy zakladatelé EHS - Robert Schumann, Jean Monnet a Konrad Adenauer při skromných začátcích své historické iniciativy nedělali. Ti se spokojili s obyčejným obědem v restauraci se sklenkou vína a se slušným hotelovým pokojem, který si ještě k tomu zaplatili sami ze svých platů, aby těžce se rodící hospodářské spojenectví válkou zruinované západní Evropy nezatížili zbytečnými osobními výdaji. A ráno pak šli někdy společně s italským křesťanským demokratem De Gasperim do kostela, aby pokorně poprosili Vládce všehomíra o potřebnou moudrost, rozvahu a pomoc. - Ovšem, dnes už je na tom západní Evropa dobře, zaseté zrno státnické myšlenky Spojených států federované Evropy - (které je nutno nejprve pěstovat hospodářsky) - přineslo už počáteční dobré ovoce, a tak si mohou dnešní páni ministři už dovolit, udělat nějakou tu „sekry“ v hotelích na účet EHS.

□ Správný krok směrem k Federaci spojených evropských států je ovšem trnem v oku komunistům v obou zemích.

Přes všechny tyto asi nutné

lidské fanfáry, a i přes úzkoprsou drsnou kritiku menšinových odpůrců EHS v obou těchto zemích - jak v Portugalsku tak ve Španělsku - všichni prozíraví stavitelé hospodářsky silného evropského společenství pozdravili vstup Španělska a Portugalska do EHS s radostným uspokojením. Jenomže v Portugalsku se rozkřičeli vůdci silné komunistické dělnické unie „Intersindical“ a začali na táborech lidu v továrnách svým stoupencům demagogicky tvrdit, že vstup Portugalska do EHS smrtelně ohrožuje všechny výdobytky „národní revoluce“ z 25. dubna 1974, kdy byla obnovena komunistická strana Portugalska. Prý se tím stane Portugalsko hospodářsky zcela závislé na kapitalistické Evropě, zvláště v zemědělství, protože země EHS se chtějí mermomocí zbavit své obilní, masné, mléčné a vinné nadprodukce. Tím zanikne velký počet rolnických usedlostí, zrušením málo výnosných průmyslových podniků se ztenčí počet pracovních míst, zvýší se nezaměstnanost a schodek v zahraničním obchodě Portugalska prý vzroste do nebezpečné nerovnováhy státního rozpočtu.

A aby portugalská komunistická unie zastrašila i rybáře, vymalovala jim na sítích strašáka, že vstupem do EHS budou mít španělští rybáři právo lovit sledě v portugalských vodách a pak španělská rybářská flotila i malé bárky prý zaplaví celé portugalské pobřeží jako egyptské kobyly a úplně vyloučí portugalský rybářský průmysl z konkurence! - Škoda jen, že jim socialistická opozice nepřipomenula to, jak prakticky dopadá hospodářská spolupráce zemí východního bloku s Moskvou v t.zv. RVHP v němž si všechny obchodní podmínky určuje SSSR, a jak západoevropským zemím hospodářská spolupráce naopak nakonec - přes všechny těžkosti - mnohostranně prospěla.

Ve Španělsku si bojovná opozice proti vstupu do EHS vyžádala dokonce už i čtyři lidské životy. Jen několik hodin před oficiální ceremonií podpisu o vstupu Španělska do EHS, byl dvěma muži a jednou ženou zastřelen 55 letý plukovník španělské armády Vicente Romero a jeho kolega, státní civilní úředník Garcia Jimenez při východu ze soukromého madridského domu. Atentátníci zmizeli v čekajícím autu, které pak zaparkovali v jedné veřejné podzemní garáži. Pak anonymní telefonát oznámil madridské policii, že tam a tam právě zaparkovali tři podezřelí lidé

osobní auto. Nic netušící důvěřiví policisté našli v autě bomby, které samozřejmě explodovaly, při čemž dva policisté přišli o život a čtyři byli zraněni. „Zásluhu“ za atentát si hned přivlastnili marxističtí baskitisti „separatisté“, kteří jsou i zavilými odpůrci EHS.

Také několik španělských rolnických organizací svolává protestní sjezd do Madridu, aby prý sami zemědělci dali socialistické Gonzalezově vládě najevo, že vůbec nestojí o vstup Španělska do „područí“ EHS. Údajně se prý šíří obavy ze vstupu do tvrdé hospodářské kompetice Španělska s vyvinutějšími zeměmi západní Evropy i mezi levicovými španělskými dělnickými odbory, a někteří podnikatelé chovají k takové hospodářské „integraci“ značnou nedůvěru. K protestům se prý hodlají přidat i neorganizovaní pěstitelé vepřů a rajčat. Vstup Španělska do EHS považují za „vyhlášení boje“ dosavadnímu španělskému hospodářství, který Španělsko prý musí nutně prohrát. I jinak zatím ztichlí španělští komunisté všem těmto protestům hlasitě tleskají, a ačkoliv jejich programem jsou kolchozy a JZD, najednou ze sebe dělají obhájce osobního vlastnictví drobného rolnictva. Ihu, stará známá taktika komunismu: hlučně obhajovat to, co se zrovna hodí proti lidem u moci. Jakmile však v některé zemi uchvátí násilím politickou moc sami, jakoukoliv opozici proti svým cílům zlikvidují. Zástupci stran španělské koalici vlády však pozdravili vstup Španělska i Portugalska do EHS radostně, spatřují v něm korunování úspěšných osmiletých vyjednávání a chystají se na útoky pravice i komunistů v parlamentní debatě, v níž jsou jim ochotni udělat jen dílčí ústupky. První taková debata se měla ve španělském parlamentě rozvinout včera, 25. června, dnes v ní mělo být pokračováno, ale žádný dílčí kompromis v některém hospodářském oboru už nic nezmění na tom, že od 1. ledna 1986 bude mít EHS dvanáct plnoprávných členů.

PRÁZDNINY PRO DĚTI V UNION PIER

Chcete dopřát dětem hezké prázdniny v rodinném prostředí v Union Pier - Michigan?
Od 1. července do konce srpna.
Ubytování, jídlo, stálý dohled
\$70.00 týdně
Volejte ráno do 10 hodin:
8485-4765

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

**BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:**

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslání články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem
ztotožňovat. — Zaslání rukopisů se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

June 29, 1985 — Vol. X, No. 27.

TRIPPOUTI DO EVROPY U PŘÍLEŽITOSTI 1.100. VÝROČÍ SMRTI SV. METODĚJE

Informační oznámení Otce
Petra Esterky:

Mnozí z krajanů jste se zúčastnili pouti konané u příležitosti 1100. výročí smrti sv. Metoděje v naší národní kapli Panny Marie Hostýnské ve Washingtonu, D.C. v neděli 9. června.

Náš Njč. biskup Jaroslav Škarvada mě žádá, abych Vám krajanům žijícím ve Spojených státech a Kanadě, připomenul, že další poutě se budou konat:

I. V Ellwangen, západní Německo a to od 4. - 6. července.

Proč právě v tomto celkem neznámém městečku? Protože to bylo snad právě zde, kde byl sv. Metoděj vězněn německými biskupy, když se vracel z Říma na Moravu jako arcibiskup panonský.

II. V Římě od 2. - 9. srpna

Máte-li zájem zúčastnit se této pouti, napište si okamžitě na tuto adresu pro další informace: Sue Vartmann, ADVENTURE WORLD INC., Cedarvale, Hwy. 13 at Cedar Ave., EAGAN, MN. 55122.

Několik krajanů se už na tuto pout' závazně přihlásilo. Pouti se zúčastníme v rámci zájezdu do Evropy. Odlet z New Yorku je plánován na neděli 4. srpna. V Římě budeme už 5. srpna ráno. Mimo prohlídky Říma se budeme podílet na programu pouti, včetně audience u sv. Otce. Z Říma bychom pak jeli autobusem do Florencie, Benátek, Curichu, Paříže a letadlem do Londýna. Z Londýna pak zpět do New Yorku 21. srpna. Cena cestovního a pobytu je opravdu rozumná - jen \$1.369.00 za 17 dní. Máme rezervováno jen omezený počet míst, proto se přihlaste co nejdříve!

III. Vseslovanská pout' v Římě, 13. října.

Tato pout' bude jakýmsi vyvrcholením oslav 1100. výročí smrti sv. Metoděje. Sám sv. Otec bude sloužit mši sv. pro poutníky na náměstí sv. Petra.

46. Moravský den

Ústředna Moravských spolků a Národopisný kroužek připravují výroční - pořadím již 46. Moravský den. Bude se konat v neděli 22. září t.r. opět v Union Hall, na Joliet Rt. a La Grange Road v Countryside, IL. Přípravuje se rozsáhlý program zpěvu a tanců, spojený s dožínkovou scénou z Moravského Slovácka. Při programu a k tanci bude vyhrávat známá hudba George Pichy.

Zaznamenejte si již dnes do svého kalendáře datum Moravského dne!

ČESKÁ ŠKOLA NA MANHATTANU V NEW YORKU OSLAVÍ V 1986 100. JUBILEUM

VOLÁME proto všechny její bývalé žáky, žáčky i učitele v USA, v Kanadě i jinde ve světě: Ozvěte se nám!

Česká škola spolu s ostatními krajanskými spolky chce toto jubileum důstojně oslavit ve dnech 26. a 27. dubna 1986 v New Yorku. Voláme proto všechny býv. žáky a žákyně, učitele a učitelky, všechny přátele školy a všechny rodáky, kteří si váží odkazu našich předků; vděčně si chceme připomenout jak naši zdejší pionýři za velmi těžkých podmínek před sto lety pro své děti školu otevřeli.

Zúčastněte se s námi těchto oslav a pošlete nám co nejdříve Vaši adresu, abychom Vás mohli podrobněji informovat. Oslavte s námi toto vzácné a pro nás důležité jubileum.

Vaši adresu laskavě zašlete na:
W.L. Novák,
155 W 81 Str. apt. 3/B
New York, NY 10024.
nebo
Eliška Gregor,
1540 York Ave.
New York, NY 10028.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Rodinný piknik Klubu Domov z NSČK a Spolku sv. Vojtěcha z ČKJ

Milí přátelé,

zveme vás srdečně, vaše rodiny, přátele a známé jako v letech minulých na náš letní rodinný piknik. Letos jej pořádáme v neděli 14. července v blízké, snadno dosažitelné a dobře známé rezervaci Schuth's Grove - kousek od křižovatky

Zájezd k pomníku Karla Havlíčka - Borovského

Československo-americký kongres a Americká obec sokolská uspořádá u příležitosti XVI. Sletu amerického sokolstva zájezd k Havlíčkovu pomníku dne 29. června t.r. Pomník byl za patronace Kongresu přemístěn na velmi vhodné místo a slavnostně odhalen za velkého zájmu krajanské veřejnosti. Je naší povinností, aby při tak významné příležitosti vzdali jsme opět hold tomuto velkému českému novináři a vlastenci a umožnili i návštěvníkům Sletu z jiných míst USA, aby mohli shlédnout nové umístění pomníku.

Chlazený autobus vyjede v sobotu 29. června v 1:00 hod. odpoledne od hotelu Marriott v Oak Brook a další zastávka pro nástup účastníků bude na parkovišti CSA Fraternal Life 2701 So. Harlem Ave., Berwyn, v 1:45 hod. odpoledne. Po programu u pomníku pojedou autobus po Lake Shore Drive až k Belmont Harbour a zpět s prohlídkou tohoto jedinečného pobřeží Michiganského jezera. Návrat bude asi ve 4:30 hod. odpoledne. Cena zájezdu je \$8.00. Přihlášky se zaplacením plné ceny přijímá Americká obec sokolská, 6424 W. Čermak Rd., Berwyn, ☎ 795-6671.

Desplaines ul. a Čermákovy třídy (severní strana) v No. Riverside.

Pochoutky piknikové kuchyně, opékané párky, moravské klobásy, uzené s chlebem a okurkou, paprikový špek a oblíbené bramboráky se začnou u naší „polní“ kuchyně podávat ve 12:00 hodin v poledne. Ve stejnou dobu se začne „čepovat“ u plně zásobeného baru. K dostání bude též výborné domácí pečivo s kávou.

A tak v neděli 14. července si odpočíte od vaření a přijďte užít hezké odpoledne se svými rodinami pod zeleň stromů známého parku Schuth's Grove.

Při harmonice si společně zazpíváme naše oblíbené písničky.

Letošního roku celá Schuth's Grove patří nám (čís. 1. i čís. 2.), takže si budete moci zatančit i na tamějším „parketu“ pod střechou a budete mít dosti místa k parkování svých aut.

Pro děti máme připraveny sladké odměny jako výhry v závodivých hrách, kterých se jistě rády jako vždy zúčastní.

Volejbalisté budou mít možnost si protáhnout své údy při svém oblíbeném sportu, anebo

při kterékoli jiné hře, ke které mezi účastníky jistě najdou ochotné spoluhráče.

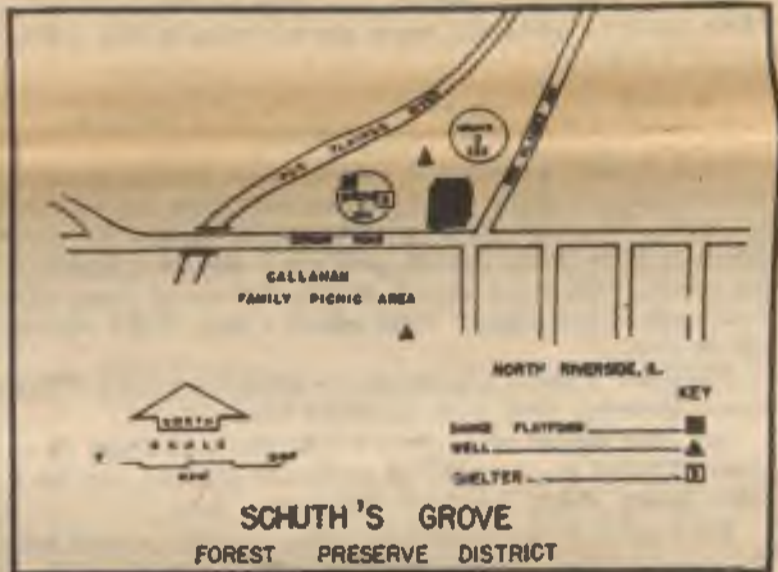
V případě deštivého počasí se sejdem ve vychlazeném sále chicagského Velehradu 2657-59 So. Lawndale Ave., k přátelskému letnímu odpolední.

Bud'te tak hodní a pokud můžete přineste si vlastní židle a stolky, vždyť víte, že v lesních rezervacích je jich nyní velmi málo. Poznamenejte si již dnes datum našeho rodinného pikniku a nezapoemáte přijít se svými rodinami, přáteli a známými, ať společně příjemně prožijeme zase jedno letní přátelské odpoledne.

Těšíme se s vámi na shledanou!

Za Klub Domov:
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.,
duchovní rádce
Pavla Kůrková,
místopředsedkyně
Františka Uhlířová,
tajemnice
Ludvík Pospíchal,
pokladník

Za Spolek sv. Vojtěcha:
Rudolf Solfronk, st.,
předseda

Klub Domov z NSČK a Spolek sv. Vojtěcha z ČKJ

srdečně zvou na svůj tradiční společný

RODINNÝ PIKNIK,

nařádaný

V NEDĚLI 14. ČERVENCE 1985
V LESNÍ RESERVACI SCHUTH'S GROVE
(Čermáková tř. a Desplaines Ave., N. Riverside)

Začátek ve 12:00 hod. v poledne

- * Speciality "piknikové kuchyně"
- * Chlazené nápoje tuzemských i importovaných značek
- * Volejbal — hudba — zpěv — závodivé dětské hry
- * Přijďte všichni, kdo chcete v letním vedru pookrát v přátelském ovzduší a v Boží přírodě!

V případě nepříznivého počasí se „piknik“ koná v sále Velehradu na Lawndale Ave. v Chicagu.

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

lokut zasob.
postačí

velikosti 6—12

Nizké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

DOBA "BĚHEM ROKU"

13. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, svou milostí jsi nás přijal za vlastní — a chceš, abychom byli syny světa. — Dej, ať nás nezaválí temnoty bludů, — nýbrž vědycky ať nás ozařuje jas tvé pravdy. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY MOUDROSTI (Mdr 1, 13-15; 2, 23-24)

Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí. Všechno však stvořil, aby bylo; výtvořil světa přinášeji prospěch, není v nich zhoubný jed; ani smrt nevládne na zemi. Spravedlnost nepodléhá smrti.

Vždyť Bůh stvořil člověka k nesmrtelnosti, udělal jsi jak obraz vlastní přirozenosti, ale ďáblou závisť přiláha smrt na svět, okusí ji ti, kdo jsou v jeho moci.

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM (2 Kor 8, 7. 9. 13-15)

Bratři! Jako vynikáte po každé stránce: ve víře a ve slově, v poznání, v horlivosti a v lásce, kterou jste od nás přijali, tak se vyznamenejte i v tomto díle lásky.

Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, bohatý, stal se pro nás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby.

Nesmí se totiž stát, že byste jiným v tísní ulehčili, a sami do ní usadili. Spíše má nastat jakási vyrovnání: za nynějších okolností to, co vám přebývá, přispěje jim v jejich nedostatku, aby zase jejich přebytek doplnil to, co potřebujete vy. Tak se to vyrovná. V Písmě to stojí také tak: 'Kdo mnoho (nabírá), tomu nepřebývalo, a kdo málo, neměl nedostatek.'

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 5, 21-24, 35b-43)

Když se Ježíš přelavil v lodi opět na druhou stranu, shromáždil se k němu velký zástup, když ještě byl na břehu moře. Tu přišel je a představený synagogy, jménem Jairo, a sotva Ježíše spatřil, padl mu k nohám a úpěnlivě ho prosil: "Má dcera umírá. Pojd', vez' na ni ruce, aby byla zachráněna a žila!" Ježíš odešel s ním. Velký zástup šel za ním.

Přišli lidé z domu představeného synagogy a řekli: "Tvá dcera zemřela; proč ještě obtěžuješ Mistra?"

Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagogy: "Neboj se, jen věř!" A nedovoliť nikomu, aby šel s ním, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana.

Když přišli do domu představeného synagogy, spatřil velký rozruch, pláč a kvílení. Vešel dovnitř a řekl jim: "Proč ten rozruch a pláč? Dítě neumřelo, ale spí." I posmívali se mu.

On však vědycky vyhnal, vzal s sebou otce dítěte, matku a ty, kdo byli s ním, a vstoupil tam, kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: "Talítha kum", což znamená: "Děvče, pravím ti, vstaň!" Tu děvče hned vstalo a chodilo; bylo jí dvanáct let. A zmocnil se jich úžas a zděšení. Přianě jim nařídil, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl, aby jí dali něco k jídlu.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

Tomáš Špidlík:

Svět plný zázraku

Dnes se začíná zase objevovat v jazyku lidí slovo zázrak. Ale v jakém smyslu? Mluví se o zázraku ekonomickém, o zázracích dnešní vědy, o zázračném zásahu chirurga v nemocnici, o zázračném léku. Slovo se tedy stalo běžným a má ráz profání. Není v něm nic náboženského. Zázraky, o kterých se čte v Bibli, nebo v životopisech svatých se stávají naopak čímisi neskutečným, vzdáleným. Zázračné uzdravení z evangelia vypadá jenom jako slabý odlesk zázraku, kterých je schopna dnešní lékařská věda.

V této situaci je ovšem těžké mluvit modernímu člověku o zázracích z náboženského hlediska. Buď jim nevěří, nebo pokřčí lhostejně rameny: Co s tím máme společného! Ale možná že je důvod tohoto nepochopení i na druhé straně. Mají správný postoj k zázrakům dnešní vědy? To, že v zázraky věří, ještě neznamená, že chápou jejich pravý náboženský smysl.

Abychom jej našli, začněme s pojmy obecného jazyka, s denní zkušeností. Čemu říká novinový slovník zázrak? Něco, co nás udiví, oslní, co vyniká nad průměr a šablonu. Když vynalezli penicilin, říkalo se mu „zázračný lék“, protože pomohl tam, kde dřív nebylo pomoci. Dnes už je i tento lék „obyčejný penicilin“, protože víme, co působí a jak se ho dá použít. Údiv nad něčím nezvyklým, novým, je důležitý prvek našeho poznání. Podle Aristotela je začátkem filosofie. Dítě se tím rychleji a tím bezpečněji učí, čím víc se umí podívat nad něčím novým, neobvyklým. Údiv je cosi jako šok, který otřese naší

ospalostí, unaveností. Zjistíme skutečnost, která nám unikla, o které jsme neměli ponětí, nebo která nás nezajímala.

Mladý zpěvák debutoval v opeře. „Jaké to bylo?“ ptají se. „Zázračně, báječně!“ zní odpověď. Všimněme si, že slovo „báječné“ nás přenáší do stejné atmosféry jako vypravování o zázracích. Bylo to něco, co nikdo nečekal, byl to objev! Objevili, že mladý člověk má nadání, že je schopen být opravdovým umělcem. Slovo „zázrak“ se tu nevztahuje přímo na zpěv, ale na osobu zpěváka. Krásné zpěvy už lidé slyšeli dřív, od slavných mistrů je normálně očekávají. Ale tu u tohoto nováčka to byl objev. „Kde se to v něm vzalo?“

Vůbec si tedy neklademe otázku, je-li ten výkon lidsky vysvětlitelný, nebo ne. Pochopíme naopak jeho souvislost s životem a s lidmi, kteří tu souvislost vytvářejí. Tak také chápali zázrak nemocní, kteří se hrnuli k Ježíšovi. O krvotoké ženě výslovně poznamenává sv. Lukáš, který byl sám lékař, že jí nikdo nemohl pomoci (Lk 8,43). Ženě nešlo o nadpřirozený zásah, nestála o to, aby viděla zázrak, ale aby se uzdravila. Lékaři to nedokázali, šla tedy k Ježíšovi. Dotknutí jeho šatů stačilo a byla zdravá.

Ti pak, kdo viděli, co se tu stalo a co se stále dělo, o čem slo jim? Pochopitelně se divili. Vypravovalo se o tom, šlo o tom pověst po celé zemi. Proto mnoho těch případů zaznamenali i evangelisté. Ale vypočítávají je se zvláštním úmyslem: aby všichni poznali, že se tu děje něco, co není lidského původu, ale že tu působí Bůh. Nedokázali ovšem na počátku vyznat, že Ježíš je Boží Syn, ale alespoň počátek té víry jim nebyl těžký: Uznávali, že je Bůh

při něm, že je s ním, že všechno, co dělá, se projevuje zásah Boží ruky, protože nikdy nikdy neslyšel, aby třeba slepý od narození najednou viděl.

Tato okolnost nás přivede k teologickému pochopení zázraků. Jsou částí Božího zjevení v dějinách. Prvním kritériem, měřítkem k jejich hodnocení je jejich cíl. Nejde tu přímo o to, co se děje, ale co znamená to, co se stalo, co to vyjadřuje. Proto se v biblickém slovníku jmenují zázraky „znamení“. I my v denním životě užíváme neustále znamení, některá jsou jenom povrchní, pouhé náznaky, jiná jsou plná hlubokých smyslů. Šipka na rozcestí vyjadřuje sotva něco jiného než směr cesty. Dva zamilovaní, kteří spolu navenek nesmějí mluvit se dohodnou také malými znameními: stačí pohled, pokynutí prstem, mrknutí okem, ale co všechno je za tím, vědí jen oni sami, je to jejich „tajná řeč“. To pak je na tom to nejkrásnější.

I Bůh k nám mluví znameními. Některá jsou velice nápadná. Jsou to ta, která lidská věda podle svých schopností považuje za zázrak v pravém slova smyslu. Všechny naše pokusy o přirozené vysvětlení tu zklamou. Někdo se např. v Lurdách náhle uzdraví v těžkém případě rakoviny. Mezinárodní lékařská komise má všechny materiál k nahlédnutí: rentgenové snímky, přísedné výpovědi svědků, možná i samého uzdraveného před očima. Co tomu mají lékaři říci? Někteří jsou věřící, jiní nevěřící. Ale úsudek je z lékařského stanoviska vědycky stejný: Je to případ vědecky nevysvětlitelný. A co to znamená? Odpověď lékařské vědy jako takové zůstane vyhýbavá: Jak se to stalo, to nás nezajímá! Můžeme tedy říci o těch lékařích, že viděli zázrak? Sotva! Viděli nevysvětlitelný zjev, podivili se tomu a pokřčili rameny.

Představme si však i jiného člověka. Ten v zázrak věří, rád o nich čte a dokonce by nesmírně rád jednou nějaký uviděl. Vydá se do Lurd, zůstane tam schválně týdně, kdy je požehnání nemocných. Pozoruje napjatě jejich tváře, fotografuje. Ale pořád nic. Najednou mu však štěstí přeje. Vidí na vlastní oči, jak se člověk, kterého vezli na lehátko jako nehybného, najednou zvedá na nohy. Okolo začínají šuškat, ošetřovatelé přiskočí. Je tu rozruch. Náš pozorovatel je pohotový. Podaří se mu zfilmovat, co se děje. Když se pak za několik dní informuje v nemocnici, ujistí ho, že to, co viděl, byl skutečný zázrak,

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napiště nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402

TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

VYTRVAT A DOUFAT V NÁVRAT ALESPOŇ TROŠKU NÁBOŽENSKÉ SVOBODY Těžké postavení pražského arcipastýře kardinála Františka Tomáška

(Pokračování ze str. 1)

téměř nedotčena na katolicko-luteránském Slovensku. Najednou se všichni autoři oněch článků obírají Karlem IV., českým husitstvím, českobratrstvím, Habsburky, naším barokem, vídeňským absolutismem, Balbínem, vlivy poměrně rychlé industrialisace Čech už za starého Rakouska - Uherska a tím samozřejmě i dělnickými zájmy o socialistické politické programy.

Prostě - najednou si na naši národní historii a na hospodářsko - politický vývoj našich zemí vypůjčili západní novináři „zkoumačku“ kritérií moderní náboženské sociologie, aby pochopili historický rozdíl mezi tradiční silou katolické církve v Polsku - (umocněnou v přítomnosti navíc osobností papeže Jana Pavla II. a Walesovou Solidaritou) - a ospalostí věřících matrikových katolíků u nás. V mnohém ve svých rozbořech „uhodili na správný hřebík“, v jiném se více nebo méně mýlí. Hlavní však je, že se najednou o současnou náboženskou situaci v Československu živě zajímají, že se nad ní zamýšlejí dokonce v rámci letošního 1.100. výročí smrti sv. Metoděje, že se jaksi soucitně usmívají nad zatrzvelou ubohostí režimu, který chce za každou cenu a všemi prostředky „zamluvit“ úžasné misijní náboženské dílo soluňských bratří věrozvěstů a připouští svými „vědeckými“ písalčky jen jejich zásluhy o vynález slovanské abecedy.

A pak se - téměř ve všech těch člancích souhlasně s obdivem vyjadřují o osobnosti dnešního „mladého a duševně stále čilého kmeta“ - arcibiskupa na pražském svatovojtěšském metropolitním stolci. Všem je hluboce sympatická jeho srdečná upřímnost s jakou mluví o vážné a přesto nadějně náboženské situaci v Československu. Na nikoho nereptá, nikoho neobviňuje, nehledá žádné pocty ani privilegia; dokonce ani nezhěrá na kněze, kteří jsou členy „píenicky“ přestrojené organizace „Pacem in terris“. Říká o nich, že jsou pravověrní, že nechtějí dělat ani žádnou heresi ani schisma, ale

že jejich problém je disciplinární, který oslabuje jeho postavení, i když si oni zřejmě myslí, že se snažili „zachraňovat, co se zachránit dalo“.

Takové situace už konečně v církvi byly v různých pohnutých dobách i v jiných zemích, a aniž by je chtěl nějak pedantsky poučovat, připomněl aspoň těm dějin trochu znalým - velmi neblahý gallicanismus v kdysi katolické Francii.

Na otázku o „soužití“ s blízkým sousedem na Hradčanech, komunistickým prezidentem Dr. G. Husákem, odpověděl kardinál Tomášek, zcela jednoduše. „Jsem téměř vždy pozván na nějaké ty slavnosti, ale příležitost k osobnímu rozhovoru nemám nikdy, i když se zato v prosinci 1984 ministr zahraničí NSR Hans-Dietrich Genscher u svého čs. protějšku Chňoupek v 9. poschodí hotelu International při aperitivu přimlouval.“ „Váš prezident by mohl přece někdy starého moudrého arcibiskupa navštívit sám, anebo jej k sobě pozvat na kus řeči. Nebydlí přece od sebe tak daleko. Oba staří pánové by se mohli v osobní rozmluvě dozajista aspoň o něčem domluvit.“ - Prozatím však k ničemu podobnému na pražských Hradčanech nedošlo, i když se od návštěvy rakouského prezidenta v Praze stalo zvykem, že každá důležitá západní politická osobnost návštěvou v Praze, jde obyčejně vždy také navštívit a pozdravit kardinála Tomáška, což komunisty nesmírně hněte, ale jeho neoblomnému postoji to mezinárodně pomáhá a soudruhy komunisty to donucuje k nechtěnému respektu alespoň kardinálovy osobnosti.

A všem svým návštěvníkům - obyčejným věřícím i důležitým politickým činitelům západních demokracií - Otec kardinál s upřímným ale zamýšleným pohledem z očí do očí a při srdečném stisku ruky říkává bez nejmenší trpkosti v hlase: „Musíme mít hodně trpělivosti a vytrvale se modlit za jejich obrácení. V naší věřící a víru poctivě hledající mládeži je naše naděje. A pak tu máme našeho svatého knížete Václava! Ten nedá zahynout nám, ani budoucím!“

Při loučení se sv. Otcem mu pražský arcibiskup Otec kard. Tomášek ještě honem něco důležitého připomíná a papež soustředěně naslouchá.

Řím. — Před soudem, který se snaží dokázat „bulharskou spojku“ najatých teroristů, kteří se pokusili zabít papeže Jana Pavla II. nebylo v minulém týdnu odhaleno nic nového. Agca nyní tvrdí, že s ním byl na náměstí sv. Petra ještě třetí turecký terorista, jehož znal pouze pod jménem „Akif“. Tento prý měl za úkol, nechat explodovat dvě bomby, takže oba druzí vrazi by pak snadno uprchli ve vzniklé panice. Z neznámého důvodu však prý bomby „Akif“ neexplodoval a sám zmizel. Vyšetřující soudce Antonio Marini se domnívá, že pod jménem „Akif“ byli na náměstí asi přítomni dva teroristé, levicový terorista Sadat Sirri Kaden, ve spojení s bulharskou tajnou policií, a pravicový terorista Omer Ay, zatčený v Západním Německu v r. 1982 a později propuštěný na svobodu. Marini také připomněl, že jiný turecký terorista Yancin Ozbey, uvězněný v Bochumu v Západním Německu, řekl v únoru 1984, nezávisle na Agcově prohlášení, že podle jeho domněnky, kterou však nemůže dokázat bulharská tajná policie. A tak i když je celá věc spiknutí docela jasná a všechny nitky vedou do Moskvy, ti, kteří v KGB atentátní plán na papeže Jana Pavla II. vypracovali, jednali stejně obezřetně jako Castro s americkou extrémní levicí a pravicí v

případě atentátu na Kennedyho a jeho bratra Roberta. Pravda přijde najevo, až už budou všichni plánovači těchto atentátů mrtví. Nic není tedy nového pod sluncem!

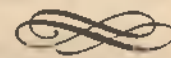
VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ NA AMERICKÉM VELVYSLANECTVÍ V PRAZE

Jak jsme již oznámili, byla dne 29. dubna t.r. otevřena americkým velvyslancem v Československu, Williamem H. Luersem, výstava fotografií, které zachycují americké vojáky při osvobození na různých místech v Československu. Většina fotografií byla americkému velvyslanectví zaslána československými občany. Na výstavě je možno shlédnout snímky z Plzně, Strakonice, Sušice, Horažďovic, Staňkova a Starého Plzeňce. Výstavu navštěvuje průměrně 400 osob denně. V den státního svátku, u příležitosti 40. výročí osvobození Československa se počet návštěvníků zdvojnásobil. Mnoho návštěvníků přináší s sebou fotografie, nebo jiné památky na tuto dobu, které celá léta uchovávali. Většina návštěvníků při té příležitosti vyslovuje Spojeným státům svoji vděčnost s tím, že na pomoc Spojených států Československu nikdy nezapomenou.

-afa-

**CESTOVÁNÍ JEDNOTLIVĚ NEBO SKUPINOVĚ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁCENÍM LETENKY**

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace **VOLEJTE** nebo **PIŠTE**:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

**Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

Může si dokonce i s uzdraveným promluvit a udělat nové snímky. Celý život pak je známým promítá a s jistou dávkou hrdosti všechny ujišťuje: Na vlastní oči jsem viděl zázrak.

Viděl skutečně zázrak? Já bych o tom pochyboval. I on totiž viděl nevysvětlitelný fakt, něco, co uspokojilo jeho touhu po zvláštním, po nadpřirozeném něčem, o čem může vždy vypovídat a tím faktem zdrtit ty, kteří mu odporovali. Ale pochopil skutečný smysl toho, co se stalo? Ví, co mu chtěl v tom okamžiku Bůh říci? To je vnitřní záležitost, kterou žádné filmové snímky nedoloží. Lurdské uzdravení bylo pravým zázrakem pro samého uzdraveného. Už nemyslel, že bude žít, že bude moci pracovat. Bůh mu dal znamení, že jeho pomocí může vstát, a že může ještě mnoho dobrého udělat. Lurdské uzdravení bylo také zázrak pro lidi, kteří se přišli do Lurd pomodlit. Věřili sice v sílu modlitby, ale v okamžiku, když viděli uzdravení, se začali modlit s daleko větší důvěrou. Bůh jim dal „znamení“, řekl jim slovo na posílení jejich víry.

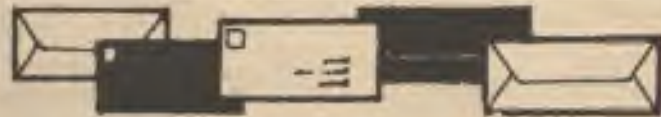
Síla a účinnost tohoto Božího „slova“ se však neměří nutně vnější okázaností a nevysvětlitelností faktu. Představme si, že se šel někdo do Lurd pomodlit za uzdravení, ale vrátil se domů nemocnější než před tím. Ale v následujících dnech se náhodou setkal s lékařem, který pochopil příčinu jeho nemoci a vyléčil ho. Žádná lékařská komise neuzná tento případ za lidsky nevysvětlitelný. Ale uzdravený jezdí ročně do Lurd Bohu poděkovat. Pro něho to bylo „znamení“ a tedy vnitřně i zázrak.

A představme si ještě třetí možnost. Někdo jel do Lurd, neuzdravil se a cestou nazpět plakal. Začal o všem přemýšlet, ptal se, jaký má smysl ještě žít. A najednou jej cosi osvítilo. Pochopil, že může mnoho a mnoho udělat i ve své nemoci, že i ta je Boží dar a prostředek k posvěcení.

Zní to paradoxně, ale i to neuzdravení v Lurdech bylo pro něho znaméním, divem.

Kdo se začne dívat na zázraky z tohoto hlediska, změní se dvojím způsobem: ztratí smysl pro sensačnost, naopak se mu svět rozmnoží podivuhodnými zásahy Božími, je mu všechno zázračné a přitom současně normální. Takové byly životy světců. Dělal věci, které udivovaly jiné, ale to bylo hlavně proto, že nevycházeli ze stálého údivu oni sami, z překvapení nad tím, jak Bůh stále zasahuje otcovsky do života a jak ho mohou o cokoli požádat s vírou.

DOPISY našich čtenářů

Švýcarsko - Evropa

Vážená redakce H.N.
i když jsem ještě před nedávnem o chicagském Hlasu národa nevěděla, dostalo se mi do rukou několik jeho starých čísel a s živým zájmem jsem si je přečetla. Hned jsem také pochopila, že jsou asi pokračováním nějakého starého krajanského listu, který asi před deseti lety zanikl. Hned mi z obsahu také „doběhlo“, že z potřeby pro věřící krajany v USA - informovat je o nedobré situaci v jejich rodné či „staré“ vlasti - a z vděčnosti k nim za to, že si po tolik desetiletí dokázali v USA udržet svoje noviny, se několik věřících exulantů z „první vlny“ ujalo záslužné práce, udržet v USA český křesťanský tisk i pro další generace, a tak se asi zrodil Hlas národa. Je dobře, že ty noviny děláte, ale nemáte to asi lehké vyhovět zájmům různých generací odběratelů, i když se snažíte mít v každém čísle skoro všechno: náboženské poučení, informace ze světa, kulturu, politiku, zprávy z vlasti, anglické články, sport, zprávy o

různých kulturních a zábavních podniků v krajanské Americe. V „Dopisech čtenářů“ mne zaujalo i jejich vzpomínání na mládí, vyprávění některých jejich zážitků či životních zkušeností. Docela dobře si dovedu představit, jak v letech jejich pionýrství byly asi krajanské noviny jejich „korespondencí“. Jeli spolu do Ameriky na stejné lodi, pak se v USA usadili každý někde jinde, a prostřednictvím novin se o sobě znovu dověděli a v dopisech čtenářů se vzájemně pozdravovali, vypisovali si své rodinné osudy a zkušenosti, a tak z nich dělaly noviny jednu velkou krajanskou rodinu. Ve vašich novinách cítím toho ještě jasně „dozvuky“. Jenomže, řady těch starých čtenářů pomalu, ale jistě řídnu a když bolí revma, těžko se píše. Exulanti přišli každý z jiného kraje, i prostředí a v různých dobách, a protože komunismus tu mladou generaci už nevedl k žádnému vlastenectví, většinou mladí nemají z komunistického světa přetvářky, lži a udavačství

ani nač dobrého vzpomínat, nemají si ti průměrně vzdělání (spíše výletníci do světa než političtí uprchlíci) - ve skutečnosti také mnoho co říci. To vše jim možná „doběhne“ až později v životě.

Protože mám k těm našim starým krajanům za mořem úctu, že si udrželi v cizím prostředí svou víru, řeč a živý zájem o svobodu či nesvobodu staré vlasti svých předků, rozhodla jsem se poslat jim pozdrav ve formě vzpomínání na naše mladá léta za 1. republiky, kterou tak obětavě pomáhali našim legionářům, TGM, Štefánikovi a lidem doma, během 1. světové války osvobozovat. Dnes jsem už také stará, a tak ve volných chvílích - zvláště v zimě - mě někdy napadne dát na papír nějakou vzpomínku z mládí, nebo nějakou příhodu z denního života. Dnes vám posílám do H.N. první dvě. Uznáte-li za vhodné, že by mohly vaše starší čtenáře zajímat, budu ráda, když je to potěší. Znovu opakuji, že jim je posílám z vděčnosti za jejich věrnost víře, mateřské řeči a našim tradicím. Za jejich celoživotní obětavost s níž budovali v USA své kostely, školy, sokolovny a kulturní spolky.

Poslete mi pak jedno číslo, v němž mé povídání uveřejníte, a všechny věrně a vytrvale pro náš národ pracující, Vás milí čtenáři ze srdce na dálku pozdravuji.

Vaše krajanka
Ela Macounová
*

Vážená a milá naše krajanko, za těch deset let, co s Boží pomocí Hlas národa vychází a s obětavou prací několika hodných obětavců „na odpočinku“ jej každý čtvrtek expedujeme do světa, se nám už několikrát přihodilo, že nám naši po světě roztroušení krajané napsali, že „setkání“ s Hlasem národa jim udělalo velikou radost, a že

chtějí být jeho odběrateli. Vy jste však první, která se rozpomněla na ty naše zdejší pionýry, kteří - aby zůstali věrní své víře a národu - stavěli pro své děti školy, kostely, tělocvičny a udrželi si svůj tisk, - a poslala jste pro ně z vděčnosti dvě humorné vzpomínky. Děkuji Vám za ně, hlavně za myšlenku vděčnosti krajanům, rád je otiskuji a zase se nám někdy ozvěte!

S pěkným pozdravem
Váš Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Zahučely bory, zahučely lesy.

Kam jste se poděly moje mladé časy? Lásky za mého mládí byla ještě romantická a dobrodružná. Schůzky byly tajné a musila jsem pokaždé najít novou výmluvu, pro případ, že by se maminka ptala kde jsem byla, což se stávalo velmi často a vyžadovalo to z mé strany nejen bujnou fantazii, ale i jistou dávku opatrnosti. Ovšem, někdy to všechno nebylo nic platné a byla jsem nakonec nucena „kápnout božskou“ jak říkala maminka. V každém případě bylo to náramně vzrušující a následkem toho i zajímavější nežli dnes, kdy mládež má úplnou volnost. Na př. když nějaká citlivá duše donesla mému tatínkovi, že jsem byla večer u splavu s Jirkou V., čirý výmysl. Za jedno, jsme tam vůbec nebyli, za druhé, tam byla taková tma, že nás nemohl nikdo vidět a jestliže jsem držela Jirku kolem krku bylo to jen ze strachu, abych nepadla do řeky. Ale vykládejte takové věci rozrušenému rodiči, honícímu vás s holí kolem vesele se točícího kolotoče! Anebo, když jsem šla na hodinu klavíru a sestra mě špehovala, což jsem ovšem nevěděla a tak jsem se vrátila za dvě hodiny domů nic zlého netušíc a s tváří andílka sestoupivšího z Rafaelova obrazu, snažila jsem se proklouznout,

pokud možno nepozorovaně do svého pokoje. Marná námaha. Maminka mi zastoupila cestu a výslech započal: „Kdepak jsi byla celé odpoledne?“ „Na hodině piána,“ řekla jsem. „A copak jsi hrála?“ „Šumanovo Snění.“ Klak, klak. Dvě facky přilítly „molto vivace“ každá z jiné strany nejspíš kvůli symetrii a maminka prohlásila: „O Šumanově Snění se ti ani nesnilo. A já tě naučím lhát!“ Což nebylo logické. Lhát jsem přece uměla, A tak toho dne jsem podlehla přesile a byla jsem donucena doznat kajfálně, že to byla „Píseň lásky“ a že jsme ji hráli v duetu s Frantou Martínkem. Tragikomicky dopadla ale moje schůzka s Lád'ou S., jenže tentokrát jsem z toho vyšla „suchá“; ale zato Lád'a ne. Procházeli jsme se v Havlíčkových sadech a sešli jsme až dolů k Botiči a Lád'a prohlásil, samozřejmě žertem, že spáchá sebevraždu tím, že skočí do Botiče. Naklonil se zrovna na místě, které bylo nejvýše, ztratil rovnováhu a plams! Již se vznášel ve vlnách, oděný dlouhým zimníkem, jak se tenkrát nosily. Byla to náramná podívaná, jak se škrabal po čtyřech po příkré cementové stěně vzhůru. Voda z něho tekla jak z mořské houby a protože to bylo v listopadu a teploměr byl na nule, tak mu moc do smíchu nebylo. Z Vinohrad na Letnou kde bydlil, je hezký kousek cesty a nezbylo mu než jít domů pěšky, protože v té době byli ještě hastrmani z veřejné dopravy vyloučení.

Jste zapomnětliví?

Četla jsem jednou v novinách, že jeden chirurg při operaci zapomněl v břiše pacientově nůžky, 40 m gázy a svoje hodinky nejlepší švýcarské značky. Těch hodinek mu bylo líto, proto pacienta znovu otevřel. Hodinky vyndal, na nůžky a gázu si nevzpomněl, a tak zůstaly v břiše pacientově nadále.

Já jsem měla známou, která velmi ráda nakupovala. Co se jí zalíbilo to koupila, bez ohledu na to, jestli to potřebuje nebo ne. Kromě toho měla špatnou paměť a tak se jí jednou stalo, že neměla doma ani jednu suchou plenkou pro svoji nejmladší ratoolest. Rychle se vydala do nejbližšího obchodu, aby tam koupila dva tucty plenek, ale po cestě zapomněla, pro co vlastně šla a vrátila se s dvaceti metry Valencienských krajek. Krajky byly skutečně

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Podarilo se nám koupit celou kolekci "ČESKA" jemné broušeného křišťálového skla. Special 25 % sleva z původních cen. Přijďte se podívat, dokud máme na skladě!

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Kráječ knedlíků, smp. z Československa, nerezavící, \$9.50, pošt. \$11.50.

Mlýnky na más z železné litiny oravě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení - ořechy, krabicka 50 kusů za \$8.50, poštou \$10.50.

Formičky na pečení rakviček, 10 kusů za \$3.50, poštou \$4.95.

Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KRÍŠTÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům. ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, poštou \$7.75.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru. Pište si o seznam.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilký a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a z ceně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicomu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

599-4872

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE,

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRACDLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

krásné a kojenci to v šatičkách slušelo.

Ale znám jeden případ zapomnětlivosti, který je myslím jedinečný a je skutečně pravdivý. Znal jsem velmi dobře oba protagonisty. Byl to ve svém okolí známý Don Juan, který, přesto že měl doma mladou a krásnou ženu, velmi rád a často, jak se říká, „zahýbal“. Tak se stalo, že jednoho dne potkal u Nár. divadla krásnou neznámou dámu a sledoval ji až na Jiřího nám. na Vinohradech. Tam si dodal odvahy, pozdravil ji a začal na ni mluvit. Dáma se zpočátku zarazila a tvářila se hrozně udiveně, ale to trvalo jen několik okamžiků. Pak se usmála a dala se s ním do řeči. Pozval ji do cukrárny, bavili se výborně a z její řeči i z celého jejího chování poznal, že je to dáma z „lepší společnosti“. Také mu prozradila, že je vdaná, což mu ovšem nijak nevadilo a jí, jak se zdálo, také ne. Svoje jméno mu neřekla, ale povolila mu schůzku na druhý den. Rozešli se v nejlepší náladě, každý jiným směrem. Ona šla k manželovi a on k manželce. Došel domu, zazvonil a ... otevřela mu ona krásná „neznámá“, s kterou se před chvílí rozešel. Byla to totiž jeho vlastní žena v novém klobouku! Ze se mu toho dne nedostalo příliš láskyplného přijetí je samozřejmé.

Také existuje jeden druh zapomnětlivosti, jehož obětí jsem se stala já sama. Bylo to už v cizině. Manžel mě opustil, odešel s jinou a víc se o mne nestaral. Musila jsem vydělávat na syna i na sebe. Pracovala jsem 14 hodin denně a přitom jsem šetřila jak jsem mohla. Poznala jsem jednu rodinu, velmi hodní lidé, kteří mne občas pozvali v neděli odpoledne na kávu. Jednou se stalo, že mi zloději vykradli byt i s úsporami a moji známí - (v té době jsem je znala již 20 let) - mě velice litovali. Navrhli mi, abych si napříště nechávala peníze u nich, že to budu mít jistější. Tak jsem jim každý měsíc dávala všechno, co jsem ušetřila, bylo toho dost, a ten pán si to vždycky pečlivě zapsal do notesu, který si koupil jen za tím účelem. Tak to šlo několik let a měla jsem u nich už pěknou hromádku peněz. Jednoho dne jsem k nim šla zase na návštěvu, ale byt byl prázdný. Domovnice mi řekla, že se odstěhovali, ale neřekli kam. Šla jsem tedy na policii zeptat se na novou adresu. Po několika dnech mi policie sdělila, že se vystěhovali do Mexika. Škoda, takoví hodní lidé, už jsem je víckrát neviděla. A svoje těžce vydělané peníze ovšem také ne. Určitě na to zapomenli!

ČESKOSLOVENSKÝ FESTIVAL

Československo-americký kongres, který sdružuje množství českých a slovenských organizací metropolitního Chicaga, pořádá velký Československý festival v neděli 28. července t.r. v lesní rezervaci „White Eagle Center“ na 40. ulici a Haas Ave. /naproti Samec restaurant/ v Lyons, IL. Chcete-li, poprvé bude asi mít náš „festival“ formu obyčejného krajansko-exulantského

pikniku, jak je tradičně pořádají naše spolky, ale v budoucnu by se mohl rozvinout ve velkou mnohostrannou kulturní událost, třeba i ve formě „Staročeské pouti“. - Předsedovi ČSA - br. James Krákorovi leží na srdci obnova našeho Čs. dne, který býval ve Wozniakově zahradě na Blue Island v Chicagu. Dnes tam všude v okolí již bydlí Mexičané; našim lidem je to trochu z ruky, a kvůli tomu, že se změnila okolnost, nemusí se ještě zapomínat na podstatu dobré věci. Čs. den takovou dobrou věcí je, po

dlouhá léta nám konal dobrou službu, a jak nám vývoj událostí ve světě nasvědčuje, přítomnost - i nepříliš vzdálená budoucnost - nás budou potřebovat najít svorně spojené v mezinárodním úsilí o návrat skutečné demokratických svobod a respektu nezadatelných lidských práv ve všech zemích střední a východní Evropy, které dnes jsou ovládnuty policejními režimy komunistické totality pod diktaťem Moskvy. Ovšem, zkušenost nás naučila, že takovou potřebnou solidaritu lze spíše mezi našimi lidmi budovat kulturní a sousedskou zábavou, než maratonskými výkony řečníků o tom, co bylo, co se propáslo, a co by mělo být. Daleko užitečnější je ta drobná práce, o které mluvil a kterou dělal TGM. Pravidelným setkáním, bližším vzájemným poznáváním se a obětavou prací u stánků za účelem výdělku nějakých peněz na podporu odvažných Chartistů, k vydávání jejich doma zakázaných spisů atd. uděláme dozajista kus dobré práce pro naši věc v USA i pro náš národ doma, což bylo i cílem tradičních Čs. dnů. A protože „nejlepší politika“ je vděčnost, Čs.-americký kongres, vzniklý u příležitosti oslav 200. výročí vzniku Spojených států - pořádá letošní Čs. festival i s myšlenkou, aby mohl ze zisku věnovat něco i na opravu sochy Svobody, kterou vděčně zdravili naši předkové - pionýři, když se v přístavu New York blížili k břehům vytoužené americké země svobody.

americké národně kulturní vzájemnosti a zároveň upřímné vděčnosti za naše zdejší americké svobody - (s plným vědomím, že je nutné i dnes je chránit a bránit) - chtějí pořadatelé ze všech spolků Čs. - amerického kongresu pořádat tento letošní první Čs. festival. Bude první jen svým pojmenováním, společným pořádáním a lidově zábavným obsahem. Svým účelem a posláním, navazuje na naše bývalé tradiční Čs. dny v Chicagu.

Redakce H.N.

K tanci i poslechu bude vyhrávat populární hudba Joe Pritasila. O občerstvení a pohostění návštěvníků bude dobře postaráno v celé řadě stánků s prodejem různého jídla a pití, jako bramborových placek, párků, klobás, domácího pečiva, kávy, sody a piva. Rovněž bude i bohatá tombola a stánek s různými výhrami, jako panenky v českých krojích a další hodnotné věci, které byly pro tento festival většinou darovány členy.

Stánky budou obsluhovány příslušníky členských organizací, kteří mají velkou zkušenost v podobné práci a jsou zárukou, že vás obslouží k plné spokojenosti. Letošní Československý festival bude významnou společenskou událostí našeho krajanského života - zatím z chicagského okolí, ale příště už snad z celého státu Illinois a i odjinud, a proto na ní nesmíte nikdo chybět!

Pořadatelé.

Dr. Julius Solar zemřel

Dr. Julius Solar, známý právník emigračních zákonů zemřel po krátké nemoci v předměstí San Francisca v San Mateo dne 14. června 1985.

Narodil se 27. srpna 1909 v Opatově u Lučence na Slovensku. Vystudoval práva na Karlově universitě v Praze. Po promoci se vrátil na Slovensko do Žiliny, kde pracoval jako právník a oženil se s Annou, také doktorkou práv a první ženou-soudkyní na Slovensku. Pracovali společně velmi obtížně i za nacistické okupace a ve „Slovenskom štáte“. J. Solar ovládal plyně 8 jazyků, po skončení války vstoupil do diplomatické služby a stal se legačním radou ve Švédsku. Když čs. velvyslanec rezignoval stal se velvyslancem, ale po zavraždění Jana Masaryka, J. Solar také rezignoval a odešel s celou rodinou do Švýcar. Po třech letech se mu podařilo emigrovat do USA do města Bostonu.

Nespokojil se však s podřadným zaměstnáním. Začal studovat americké právo a byl promován na amerického právníka. Po delší praxi byl přijat na emigrační a naturalizační úřad v Chicagu. V roce 1975 byl vyslán do San Francisca do naturalizačního úřadu, kde se stal zástupcem ředitele a později převzal jeho úřad. V roce 1982 odešel do výslužby, ale nevzdal se svého zaměstnání a otevřel si svoji právníckou úřadovnu pro emigrační otázky. V San Francisca byl členem odbočky ČSNRA a velmi rád nám poskytoval rady pro nové emigranty. „Zemřel jako voják na

koni“ - den před jeho smrtí ještě odjel do San Francisca, aby obhajoval emigranta, který měl být vypovězen. Proces vyhrál, vrátil se šťasten a spokojen domů, unaven ulehl do postele, byla dlouhá noc a žádné ráno... Dr. Julius Solar zemřel. Zanecchal v hlubokém zármutku svou manželku Annu a dcery Ninu a Stelu.

Odešel čestný a mírumilovný člověk - čest budiž jeho památce.

Jiří Špánek

Pozn. redakce: Všechny naše exulanty, jimž vždy tichý a jemný dr. Julius Solar v Chicagu na emigračním úřadě a při skládání zkoušek pro získání amerického občanství rad s ochotnou samozřejmostí pomohl - (a byly jich stovky!) - prosíme, aby mu věnovali vděčnou vzpomínku. Věřící pak, jimž pomohl, žádáme, aby si na něho vzpomněli v modlitbě. Dr. Solar byl totiž hluboce věřící slovenský luterán, který úžasné lehce „přesedlával“ ze své rodné měkké slovenštiny do poněkud tvrdší lahodné češtiny. A neubránil jsem se úžasu, když z plynulé diplomatické pařížské francouzštiny najednou „přeskočil“ do tvrdě „sekané“ švédštiny. Jeho rozsáhlé vědomosti ze všech oborů kultury a hluboká znalost lidí z něho udělaly skutečně uvědoměle tolerantního a vše chápajícího Evropana a světoobčana. - Může nám někdo z našich čtenářů říci, byl-li nějak příbuzný s autorem „Skautského breviáře“, který se jmenoval také Solar? Napište nám!

Redakce H.N.

Independence Day Greetings
From
BERWYN PET SUPPLY
2829 S. Harlem Ave.
Berwyn, Ill. 60402
☎749-0660

Independence Day Greetings
From

Stoltzner Plumbing & Sewer Contractors, Inc.
215 N. Arlington Heights Rd.
ARLINGTON HEIGHTS, IL.
☎259-7050

Independence Day Greetings

OLYMPIC CLEANERS

Is Now Specializing In Custom Made Draperies
Carpeting & Window-Treatments
COMPLETE INTERIOR DESIGN SERVICE
COMMERCIAL, RESIDENTIAL, INSTITUTIONAL
Free In Home Estimates
6729 Ogden Ave.
BERWYN, IL.
☎484-5300

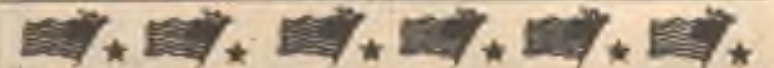
MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

INDEPENDENCE DAY GREETINGS

From The

ASBESTOS WORKERS UNION

3850 S. Racine Ave.
CHICAGO, IL.

Bejrút. — V Tripolisu v severním Libanonu vybuchl náklad třaskavin v dodávkovém voze před obchodem plným lidí, kde muslimové zrovna hlučně oslavovali konec mohamedánského měsíce Ramadánu. Mohamedáni se v tom měsíci musejí postit celý den, ale pak si vše vynahradi po západu slunce. Přitom bylo zabito 60 lidí - včetně žen a dětí - a asi 100 dalších bylo zraněno. Dosud se neví, kdo je pachatelem tohoto teroristického činu.

● ● ●
Cape Canaveral. — Dne 17. června bylo vysláno do nadzemského vesmíru letadlo „Discovery“; byl to už 18 let do vesmíru vesmírovým letadlem. Na palubě bylo 7 astronautů: 5 Američanů, jeden Francouz a saudský princ, sultán Salman Saud, 28 letý synovec saudského krále Fahda a zkušený letec. Letadlo letělo ve výši 220-230 mil nad zemským povrchem hodinovou rychlostí 17,500 mil. Astronauti úspěšně umístili ve vesmíru čtyři umělé družice: mexickou komunikační družici „Morelos“, jejíž úkolem bude poskytovat televizní a jiné komunikační služby do nejdlehlších částí Mexika; arabskou komunikační družici, mající poskytovat služby 22 arabským zemím; družici „Telston“ pro americkou společnost AT&T; US astronomickou vědeckou družici „Spartan“ pro organizaci NASA. Tato poslední družice má za úkol zjistit měřením paprsků X, zda ve středu Mléčné dráhy, vzdáleném od

země 30 tisíc světelných let (180 trilionů mil) - opravdu existuje „černá díra“, jak se někteří astronomové domnívají. Černé díry vznikají, když se vyčerpá nukleární palivo obrovských stálic či galaxií, které se pak smrští a svou obrovskou přitažlivou silou k sobě přitahují a pohlcují okolní hvězdy a kosmický prach. Ani světelné paprsky nemohou uniknout této přitažlivosti. Proto jsou neviditelné a nazývají se „černé díry“. Po dvou dnech byla 22. června družice „Spartan“ opět pomocí mechanického ramene umístěna v letadle „Discovery“, aby byla dopravena zpět na zem. Také byl astronauty úspěšně proveden první pokus pro „Star Wars“ s laserovými paprsky, které byly k letadlu vysílány z Havajských ostrovů.

● ● ●
Chicago. — Velké ohromení a smutek způsobil v Chicagu a v okolí únos sedmiletého děvčete Malissy Ackermanové ve městě Samonauk s 1,300 obyvateli asi 65 mil západně od Chicaga, kde dospělí i děti jsou přátelští, kde lidé žijí v klidu s pocitem bezpečnosti, a kde nikdy nedochází k zločinům. Avšak v poledních hodinách 2. června Melissa se projížděla s kamarádkou stejného věku na kole poblíž domu svých rodičů; obě byly znenařené zastaveny neznámým mužem - asi dvacetiletým - a odvedeny do staršího modravého auta. Když se únosce rychle rozjízďel Melissině přítelkyni se podařilo z auta utéci. Stovky policistů pak marně pátraly v celém okolí po uneseném děvčeti; 18. června pak bylo

LETEM

SVĚTEM

mrtvé Melissino tělo zatížené kamením, nalezeno pod vodou v mělkém příkopu, 25 mil jihozápadně od místa únosu. Pitvou se zjistilo, že děvče bylo udušeno, a to asi brzy po jeho únosu. V souvislosti s pokusem o jiný zločin byl policií zadržen Brian Dugan z Aurora, Il., mající auto, podobné auto únosce Melissy. Ve Washingtonu v laboratoři FBI je zkoumán obsah jeho auta a srovnáván s oděvem Melissy, s jejími vlasy a jinými věcmi, které mohou policii přivést na stopu po vrahovi. - V Americe je mezi přístěhovalci z různých končin a národu ještě i v druhé generaci mnoho primitivů s proletářskou mentalitou, kteří americkou svobodu zneužívají, protože k ní nebyli vychováni a nechtějí chápat, že svobodu nelze oddělit od svědomitého plnění povinností a osobní zodpovědnosti. Stejných zločinů se dopouštějí ovšem i dávno v USA narození běloši a černoši, a jejich motivem jednání jsou téměř vždycky stejné důvody: úplná barbarská neschopnost ovládnout své vášně - ať z důvodů zlosti, pocitu uraženosti, požitkářství či žízně po penězích.

● ● ●
Sao Paulo. — Brazilští odborníci spolu s americkými a západoněmeckými odborníky prohlásili 21. června, že nemají nejmenších pochyb o tom, že kosti, exhumované na hřbitově nedaleko Sao Paulo, jsou opravdu kosti válečného zločince Dr. Josefa Mengele, který konal pokusy s živými lidmi v koncentračním táboře v Auschwitz během 2. světové války, a pak je

posílal do plynových komor. Tak měl mít na svědomí smrt asi 400 tisíc lidí, většinou Židů. Západoněmecká policie zjistila 24 charakteristik, které by měly mít jeho kosti; skutečně se nyní zjistilo, že vykopané kosti měly zmíněné charakteristiky: rozměry hlavy a končetin, zaznamenané opravy chrupu, zlomeninu kyčle, kterou Mengele za svého života utrpěl atd. Zdá se, že Mengeleho problémem je definitivně vyřešen. - Jeho syn Rolf Mengele, povoláním právník, řekl, že s jedním svým otce nesouhlasil; sám ho prý viděl ve svém životě pouze dvakrát. Narodil se koncem války v r. 1944, a do Jižní Ameriky emigroval s maminkou. S otcem se sešel poprvé v r. 1956, když mu bylo 12 let, ve Švýcarsku, avšak tehdy nevěděl, že to byl jeho otec; říkali mu prý, že to byl jeho strýc. Pak ho viděl v r. 1977 v Brazílii, kde jej navštívil, tři roky před jeho smrtí. V Brazílii prý žil celkem 20 let. Mezinárodní policii prý unikl proto, že paragvajský diktátor Alfredo Stroessner jej učinil paragvajským naturalizovaným občanem. Dr. Mengele až do konce svého života prý hájil Hitlera a neprojevil žádné výčitky svědomí kvůli svým zločinům a sadistickým pokusům v táboře Auschwitz, kde nechal děti před smrtí ještě hrát a zpívat. - Toto vyšetřování o Mengele-ovi začalo v Západním Německu, když policie vnikla do bytu jednoho zaměstnance Mengeleho rodiny a našla tam mezi dopisy jména a adresy osob v Brazílii, u kterých Dr. Mengele žil. S

pomocí brazilské policie pak byl prohledán dům Wolframa a Liselotte Bossert-ových v Sao Paulu, kteří přejmenovanému Mengelemu pronajali dům v posledních čtyřech letech jeho života. Tito manželé pak ukázali brazilské policii hrob Dr. Mengeleho a podali jí různé potřebné informace.

● ● ●
Varšava. — Polský diktátor generál Wojciech Jaruzelski a kardinál Jozef Glemp se po 18 měsících opět spolu 18. června sešli a hovořili o napjatých vztazích mezi církví a státem v Polsku. Od zavraždění dp. Jerzyho Popieluszka polskou tajnou policií vládní mluvčí i sdělovací prostředky bez přestání obviňují katolickou církev, že prý svoluje k „protistátní“ činnosti polských kněží. Církev je zejména znepokojena proto, že v Polsku přibývá politických vězňů, stoupají ceny životních potřeb, konají se represivní soudy proti disidentům, sdělovací prostředky stále útočí na církev, církevní publikace jsou censurovány a vláda stále oddaluje dát své svolení k tomu, aby byla utvořena církevní fundace na pomoc svobodným polským zemědělcům, financovaná ze Západu. - Dne 19. června byl Lech Walesa vyslán v souvislosti se svými třemi blízkými spolupracovníky, kteří byli nedávno odsouzeni k trestům vězení: Adam Michnik byl odsouzen na 3 roky, Bogdan Lis na dva a půl roku a Wladyslaw Frasyniuk na 3 a půl roku. Walesa tvrdí, že jsou neviní, a že sám nese zodpovědnost za shození, při které byli zatčeni. Sám se prý také připravuje na to, že může být znovu poslán do vězení, a proto si už chystá „kartáček na zuby a teplejší oděv“. - Dne 19. června bylo oznámeno, že 16. června byl zatčen Tadeusz Jedynek, člen Zatímního koordinačního výboru Solidarity, tedy jeden ze čtyř vrchních předsedů zakázané, ale v podzemí stále žijící federace svobodných dělnických odborů. Je obviněn ze zrady, což přináší jako nejmenší trest deset let vězení a jako největší - trest smrti. Odmítl nabídku policie, že bude propuštěn na svobodu, odvolá-li před televizí své dosavadní názory o Solidaritě a vybidne-li ostatní tři vůdce Zatímního koordinačního výboru Solidarity, aby vyšli z podzemí, výměnou za jeho propuštění. Policie dokonce požádala jeho ženu Marii, aby se snažila ovlivnit svého manžela k učinění.

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančera

Navštívili jste již naši restauraci

„KORUNA“
„CROWN RESTAURANT“

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli, srdečně Vás k nám zveme, abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální domácí kuchyni v tradici našich maminek z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři do naší útulné jídelny a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.
☎ (312) 652-3555

Vaše hostitelka:
Máňa Vlková

požadovaného prohlášení před televizí. Jedinak však řekl, že od samého začátku byl rozhodnut takovou nabídku zamítnout, a že nebude v Polsku pokoj, dokud nebude federace svobodných dělnických odborů znovu povolena.

Washington. — Dne 20. června prezident Reagan udělil Matce Terezi z Kalkaty záslužnou „medaili svobody“. Nazval ji „hrdinkou naší doby“ a „občankou světa v pravém slova smyslu, kterou všichni máme rádi.“ Matka Terezie v odpověď řekla, že přijímá toto vyznamenání „kvůli chudým lidem“, a přála US prezidentu, aby mu Bůh pomáhal v jeho těžkých starostech a uchoval jej ve svém srdci. - Dne 21. června Matka Terezie pronesla 30 minutovou řeč proti potratům na výroční celonárodní konvenci organizace „Právo na život“. Mimo jiné řekla: „Každé malé nenarozené dítě bylo stvořeno k obrazu Božímu; bylo povoláno k větším věcem, k tomu, aby milovalo a bylo milováno. Proto potrat je tak hrozné zlo, hrozný ničitel pokoje, lásky, jednoty, radosti, všeho, co je dobré... Může-li matka zabít své dítě, zavraždit své vlastní dítě, co pak mohou dělat druzí!... Věřte evangeliu, kde Bůh mluví jasně: „I kdyby matka zapomněla na své dítě, já na vás nikdy nezapomenu... Vy jste pro mně dražoceni. Já vás miluji. Bůh sám dává ujištění, že miluje mě, vás i toto malé nenarozené dítě...“ Nechtěné děti nazvala „nejchudší z chudých“.

Bagdád. — Podle zprávy z Teheránu iránská armáda v nové ofenzivě proti Iráku prý pronikla na dvou místech na irácké území. Na jižní frontě se prý zmocnila 19 čtverečních mil močálu Huwaizeh, a na severní frontě iránské vojáky prý rovněž pronikli na irácké území, kde padlo nebo bylo zraněno 150 iráckých vojáků, bylo zničeno 50 bunkrů a byla vyhozena do povětří dvě skladiště střeliva. Z irácké strany bylo oznámeno, že prý oba tyto pokusy o invazi byli krvavě odraženy.

Kábul. — Sověti se rozhodli rozdrtit odpor afghanských bojovníků za svobodu vyhladověním celých venkovských krajů.

Proto tam soustavně ničí ohněm úrodu, usmrcují dobytek, srovnávají se zemí vesnice a ničí zavodňovací systém, starý už několik století. Obyvatelstvo tam hladoví, malé děti umírají v 50 procentech případů. Americký lékař Dr. Preston Darby, který mohl

navštívit severovýchodní Afghánistán, řekl, že se tam setkal s chronickým, stálým hladověním. Dvacetileté ženy vypadají prý jako sedmdesátileté. Také viděl, jak Sověti úplně zběsile trýzní tamní domácí zvířata; zavírají je do místností nebo přibíjejí k podlaze, aby zahynula hladem. Z údolí Panjšer už prý uprchlo tamních 100 tisíc obyvatel, takže nyní je toto údolí úplně opuštěno. Vesnice tam leží v rozvalinách. Mnozí vesničané uprchli do měst, kde pak jako uprchlíci jsou snadno kontrolováni: toto je jeden z důvodů, proč Sověti ničí venkov. Spojené státy posílají tamním guerilům finanční výpomoc, avšak záhadným způsobem peníze zmizí v neznámu a guerilové, bojující proti Sovětům, je nikdy neobdrží. Toto alespoň prohlašují někteří velitelé obránců svobody v Afghánistánu, stejně jako tvrdí, že mnohé teroristické případy ve světě, spojené s únosy letadel, výbuchy bomb na letištích atd. jsou do jisté míry koordinovány s mezinárodní špiónážní službou Moskvy. Ta potřebuje za každou cenu zaměstnat mezinárodní veřejné mínění nečím jiným, aby je odvrátila od zájmu o události v Afghánistánu, kde sovětské a kubánské vojáky krutě potírají bezbranné obyvatelstvo, aby nemohlo podporovat vlastenecké partyzány. A tak vznikl v Afghánistánu další tucet „afghánských Lidí“, v nichž byly dokonce postříleny ženy i s dětmi.

Washington. — Podle zprávy Federální obchodní komise, od r. 1981 prodej cigaret v USA stále klesá, ačkoliv výdaje za reklamy na cigarety stoupají. V r. 1981 bylo v USA prodáno celkem 636 bilionů cigaret, v r. 1982 už jen 632 bilionů a v r. 1983 pouze 584.4 bilionu. Novější statistiky dosud nejsou známy. V r. 1981 bylo vydáno za reklamy na cigarety 1.5 bilionu dolarů, v r. 1982 pak 1.9 bilionu

dolarů a v r. 1983 dokonce 2.7 bilionu dolarů.

Řím. — Dne 19. června italská policie zatkla 36 letou teroristku Barbaru Balzerani, jednu z vůdkyň Rudé brigády, která byla v r. 1978 odsouzena na doživotí „in absentia“ kvůli únosu a vraždě bývalého italského ministerského předsedy Aldo Moro; v r. 1981 byla také podezřelá z únosu amerického brigádního generála James Doziera, který však byl brzy nato osvobozen italskou policií. Balzerani se dosud skrývala v podzemí.

Bejrút. — Pozornost americké veřejnosti je stále soustředěna na osud 40 Američanů, unesených šijitskými vzdušnými piráty. Tito zajatci byli 17. června v noci tajně přepraveni z letadla na bejrútském letišti na neznámá místa. Šijité, kteří drží bejrútské letiště v moci, jak se zdá, plně spolupracují s teroristickými únosci Američanů. US vláda se zprvu domnívala, že hlavní klíč k osudu těchto zajatců má ve svých rukou libanonský ministr spravedlnosti a politický vůdce libanonských šijitů Nabih Berri. Tento spolu s únosci požaduje propuštění 766 šijitů, převezeneých Izraelem - (v rozporu s ženevskou mezinárodní smlouvou) - při odchodu z Libanonu, do koncentračního tábora v Izraeli, ačkoliv proti nim nebylo vzneseno žádné obvinění. Byli jen podezřelí z terorismu. Izrael tvrdí, že to jsou pouze rukojmí a nikoliv váleční zajatci, a že tedy nejsou chráněni ženevskou smlouvou. Jsou prý mezi nimi ženy i děti. Spojené státy sice při tom mírně kritizovaly Izrael, ve skutečnosti však proti tomu nezakročily, a v téže době ještě zvýšily svou vojenskou i ekonomickou pomoc Izraeli. Toto stálé stranění Izraeli a tuto dvojí míru nemůže prý Berri Spojeným státům odpustit, ačkoliv sám je silně prozápadní, jeho bývalá žena a 6 dětí žijí v Dearborn,

Mich., sám má US zelenou kartu a často Spojené státy navštěvuje. Říká, že Izraelité tím, že shromáždili mladé šijity, kteří se ničeho nedopustili, a převezli je do Izraele, se dopustili stejného únosu, jehož se nyní dopustili na nevinných Američanech šijitské teroristé. Proto žádá propuštění zajatců z obou stran. Spojené státy prý mají naléhat na Izrael, aby šijitské zajatce propustil, a zaručuje, že potom zajatí Američané budou rovněž propuštěni na svobodu. Spojené státy prý jen velmi rozhořčeně křičí, když jejich občané byli uneseni, avšak mlčely a ani nehnuły prstem, když byly stovky nevinných šijitů uneseny do Izraele. - Berri se tím ovšem staví na stranu únosců a hájí jejich stanovisko a požadavek. Dnes se ale zdá, že ve skutečnosti nemá všechny jiholibanonské šijity plně ve svých rukou. Právem se jeho případ srovnává s případem iránského ministra Gothbzadegha v době zajetí amerického diplomatického personálu v Iránu. Gothbzadegh později upadl v nemilost a byl popraven. Podobného osudu se asi obává i Berri. - Jiholibanonští šijité zprvu vítali vpád Izraele do Libanonu, protože očekávali, že tak budou osvobozeni od tyranie PLO. Jejich sympatie se však nakonec změnily v nenávisť, když Izrael začal ovládat jih Libanonu politicky i ekonomicky, a ničil tamní venkovskou ekonomii tím, že tam dovážel své vlastní produkty. Něco podobného bylo za 2. světové války na Ukrajině, když si Ukrajinci mysleli, že je Hitler osvobodí od sovětského komunismu!

Prezident Reagan několikrát prohlásil, že Spojené státy nebudou vyjednávat s teroristy. Izrael prohlásil totéž: mluvčí izraelské vlády však řekl, že Izrael měl od začátku v úmyslu prop-

ustit na svobodu všech 766 šijitských rukojmí, a že tento svůj původní plán postupně uskuteční. (31 jich už tento týden propustil.) Jejich propuštění však není v žádné souvislosti s nynějším únosem 40 Američanů šijitskými teroristy. Čeká se tedy, že Američané i šijité budou nakonec propuštěni, že si to však vyžádá nějaký čas. - Dne 20. června prezident Reagan prohlásil, že trpělivost Spojených států vůči mezinárodním teroristům je u konce, a požádal místopresidenta Busche, aby jednal s evropskými spojenci o možné vojenské akci proti základnám mezinárodního terorismu. Mezitím však Berri docílil propuštění dvou dalších Američanů z jejich zdravotních důvodů, žádá USA o odplutí amerických marinů od libanonského pobřeží a slíbil svěřit zbývající rukojmí do ochrany buď některému západnímu velvyslanectví v Bejrútu, nebo Sýrii. Jejich propuštění, že pak bude načasováno zároveň s propuštěním šijitských guerilů z Izraele. Prezident Reagan je v intenzivním spojení s vypočítavým prezidentem Sýrie Hassadem, a izraelský kneset měl již několik zvláštních zasedání, aby se snažil nalézt cestu k nějakému kompromisu. US kongresníci zase rokují o tom, co podniknout, aby se v budoucnu takovým teroristickým akcím předešlo. Snad je přítom napadne položit si otázku, proč žádní arabští teroristé neunášejí sovětská letadla? Možná že pak k tomu všemu najdou správnou odpověď.

Den předtím bylo v Salvadoru levicovými teroristy zavražděno šest Američanů, kteří pokojně seděli na chodníku před restaurací. - Marxisté zřejmě potřebovali ještě více „břčovat“ trpělivost Američanů právě v době, kdy jsou „bezbranní“ v jednání o propuštění rukojmí z uneseného letadla v Bejrútu.

Do New Yorku
a okolí

H & S PORK STORE
(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘIDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, papriková slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomente ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvé.

NAŠE SPECIALITA: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - majitel

35-10 DITMARS Blvd., ASTORIA, New York
(mezi 35. a 36. ulicí) ☎ AS 8-8468

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * duchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

SPORT

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

I. LIGA KOPANÉ

V ČESKOSLOVENSKU

29. kolo: Sparta Praha - Tatran Prešov 7:0, Baník Ostrava - Bohemians 2:0, Slavia Praha - TJ Vítkovice 3:2, Sigma Olomouc - Inter Bratislava 2:2, Petržalka Bratislava - Dukla Praha 1:1, RH Cheb - ZVL Žilina 5:0, Slovan Bratislava - Dukla Banská Bystrica 1:2, Spartak Trnava - Lokomotiva Košice 2:0.

Poslední 30. kolo: B. Bystrica - Sparta 1:0, Bohemians - Trnava

0:1, Žilina - Slavia 0:0, Inter - Ostrava 2:1, Dukla - Olomouc 2:0, Košice - Cheb 2:1, Vítkovice - Slovan 1:1, Prešov - Petržalka 1:0.

Konečná tabulka

1. SPARTA	64:24	43
2. BOHEMIANS	58:26	43
3. SLAVIA	59:33	39
4. OSTRAVA	41:23	39
5. DUKLA	51:40	32
6. OLOMOUC	50:47	31
7. B. BYSTRICA	38:44	31
8. CHEB	44:38	30

9. TRNAVA	33:39	29
10. KOŠICE	34:44	27
11. VÍTKOVICE	30:41	26
12. PREŠOV	28:46	24
13. INTER	25:34	23
14. ŽILINA	26:49	23
15. PETRŽALKA	29:47	21
16. SLOVAN	24:59	19

Nejlepší střelci: Králem střelců se stal slavista Knoflíček, který nastřílel 21 gólů, 18 - Příložný (Olomouc), 16 - Janečka (Bohemians), 15 - Griga (Sparta), 14 - Fecko (Košice), 13 - J. Němec (Slavia), 12 - Korejčík (Dukla).

Spartě šlo v B. Bystrici o titul, ale přílišná zodpovědnost jejím hráčům svazovala nohy. Spartané si vytvořili brankové šance na dva zápasy, (na př. útočník Procházka měl sám tři vyložené) - ale s proměňováním byli na štíru. Nakonec pomohla Spartě porážka Bohemians doma, která se také střelecky trápila. V tomto utkání došlo dvakrát k oboustrannému vyloučení - ve 4. min. byli vyloučení Zelenský (Bohemians) s Belanským (Trnava) - a v 26. min. Mičinec (Bohemians) s Ekhardtem (Trnava). Mistra ligy obhájila Sparta Praha, kterou vedli trenéři Vladimír Tábořský a František Mysliveček. Ironií osudu však je, že výbor Sparty na své schůzi 6. května 1985 rozhodl neprodoužit oběma smlouvu, která jim skončila 30. června 1985. Na jejich místa nastoupí Ján Zachar (dříve trenér Zbrojovky Brno), a Vladimír Mirka (dříve trenér VTŽ Chomutov).

Do 1. národní ligy sestupují dva bratislavské oddíly - Slovan (poprvé ve své historii opouští 1. ligu) a Petržalka.

I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina

Poslední 30. kolo: Zbrojovka Brno - Česká Lípa 2:1, Česká Budějovice - Škoda Plzeň 2:1, Ústí nad Labem - SU Teplice 4:0, VTJ Tábor - Hradec Králové 2:1, Gottwaldov (Zlín) - Xaverov Praha 5:2, Trinec - Chomutov 2:1, VP Frýdek-Místek - Mladá Boleslav 1:0, Jablonec - Poruba 0:0.

Konečná tabulka

1. BRNO	45:20	47
2. Č. BUDĚJOVICE	43:27	41
3. TEPLICE	41:33	34
4. VTJ TÁBOR	40:36	34
5. PLZEŇ	52:39	33
6. HRADEC KR.	47:29	32
7. XAVEROV	48:46	31
8. GOTTWALDOV (Zlín)	41:41	31
9. TRINEC	35:30	28
10. ML. BOLESLAV	33:39	28
11. CHOMUTOV	28:35	27
12. Č. LÍPA	33:39	26
13. FRÝDEK-MÍSTEK	20:40	23
14. PORUBA	19:36	22
15. JABLONEC	36:54	22
16. ÚSTÍ n.L.	32:49	21

Do 1. ligy postupují po 37 letech fotbalisté Dynama České Budějovice přesto, že skončili na druhém pořadí. Jak známo, oddíl kopané Zbrojovky Brno nemohl postoupit do 1. ligy; jenom vítězství v 1. národní lize ho mohlo zachránit před sestupem do 2. národní ligy. Byl takto potrestán sekretariátem Čs. fotbalového svazu za pokus o ovlivnění výsledku utkání Č.

Budějovice - Zbrojovka Brno, hraného 14. října 1984. Sestupuje jenom poslední celek Ústí nad Labem, protože 1. ligu opouštějí dva slovenské týmy.

Slovenská skupina

Předposlední 29. kolo: Dunajská Streda - Plastika Nitra 3:3, Považská Bystrica - Trenčín 3:0, Levice - Spišská Nová Ves 3:2, Prievidza - Trebišov 1:0, Michalovce - Senica 2:2, Dubnica - Poprad 3:1, Púchov - Humenné 5:1, Martin - ZŤS Košice 0:0.

Tabulka po 29. kole

1. DUN. STREDA	59:19	44
2. POV. BYSTRICA	51:33	38
3. NITRA	61:34	37
4. LEVICE	45:42	32
5. TREBIŠOV	39:33	31
6. MICHALOVCE	51:46	31
7. PRIEVIDZA	46:42	30
8. DUBNICA	40:47	29
9. HUMENNÉ	31:42	29
10. SENICA	40:44	28
11. PÚCHOV	42:48	28
12. MARTIN	30:34	27
13. KOŠICE	39:46	24
14. TRENČÍN	29:40	21
15. POPRAD	25:49	21
16. SPIŠ. N. VES	27:56	14

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1986 v Mexiku

Evropa
7. skupina: Island - Španělsko 1:2.

1. SKOTSKO	7:3	6
2. WALES	5:6	6
3. ŠPANEĚLSKO	5:7	6
4. ISLAND	5:3	2

Jižní Amerika

1. skupina: Argentina - Kolumbie 1:0, Peru - Venezuela 4:1.

1. ARGENTINA	4:10	3	8
2. PERU	4:5	2	5
3. KOLUMBIE	4:2	4	3
4. VENEZUELA	4:3	1	0

3. skupina: Paraguay - Brazílie 0:2.

1. BRAZÍLIE	2:4	0	4
2. PARAGUAY	3:4	3	3
3. BOLÍVIE	3:1	6	1

Kvalifikace pro ME hráčů do 18 let

8. skupina: SSSR - Československo 2:0. Po vítězství v

AMERICKÁ OBEC SOKOLSKÁ srdečně zve celou krajanskou veřejnost na XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 26. - 30. června 1985

ZAHÁJENÍ SLETOVÝCH DNŮ - Sletová Akademie se soutěží tělocvičných čísel. Středa 26. června v 7:00 hod. večer v tělocvičně Mortonovy vyšší školy, 2400 So. Home Ave. Berwyn, IL.

SLETOVÉ ZÁVODY MUŽŮ, ŽEN A DOROSTU - čtvrtek a pátek, 27. a 28. června od 7:00 hod. ráno v tělocvičně Downers Grove v North vyšší školy na Main Street a Ogden Ave. Závodů na náhadi v tělocvičce prostném a rytmickém. Soutěž v odbíjené mužů a žen.

SLETOVÝ BANKET - pátek 28. června ve velkém sále hotelu Marriott v Oak Brook, IL. Začátek v 6:30 hod. večer. Vstupné \$30.00 za osobu. Reservace vstupenek v úřadovně Americké obce sokolské, 6424 W. Čermák Rd. Berwyn, IL. ☎ 795-6671

SPOLEČENSKÝ VEČER PRO DOROST - v pátek 28. června v 8:00 hod. večer ve velkém sále Union Hall v Countryside, IL. Joliet Rd. a La Grange Rd. „Evening with Brave Combo.“ Tanec při populární hudbě Brave Combo z Texasu.

VRCHOLNÉ ZÁVODY - CHAMPIONÁT - sobota 29. června v Downers Grove North vyšší škole. V 9:00 hod. ráno championát v odbíjené mužů i žen. V 1:30 hod. odpo. vrcholné závody - championát v tělocvičce.

VEČER VÍTĚZŮ - sobota 29. června v 8:00 večer v hotelu Marriott v Oak Brook. Rozdělení cen vítězům sletových závodů všech kategorií a taneční večer. Hudba George Píchy.

HLAVNÍ SLETOVÝ DEN - neděle 30. června na stadionu Mortonovy vyšší školy, 2400 So. Harlem Ave. Berwyn, IL. V 1:00 hod. odpo. řízení k nástupu na cvičiště, 24. ulice a Home Ave. V 1:45 hod. odpo. průvod evičeří, hostí a organizací v uniformách či v krojích k nástupu na cvičiště. Ve 2:00 hod. odpo. zahájení sletu br. St. Barcalem, předsedou slet. výboru a proslovem starosty AOS br. Roy Žitným. Následuje sletový program, kterého se zúčastní na 2000 evičeří a tanečnicků národních tanců. Vstupné \$6.00 v předprodeji jen \$5.00.

VEČER NA ROZLOUČENOU - s návštěvníky a sletovými hosty je po skončení sletu v Sokole Berwyn při společné večeři a hudbě.

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK: Hlavní úřadovna AOS, 6424 W. Čermák Rd. Berwyn, IL. ☎ 795-6671; Weber Travel Agency, 6805 W. Čermák Rd. Berwyn; F. Panzer, Importer, 6514 W. Čermák Rd. Berwyn; Čihák World Travel, 6302 W. Čermák Rd. Berwyn; Central Federal Savings & Loan, 5953 W. Čermák Rd. Cicero; Mid-America Federal, 5900 W. Čermák Rd. Cicero.

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Čermák Road, Phone 863-6700
4800 W. Čermák Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

domácím prostředí nad Tureckem 1:0 a Rumunskem 2:0, hráli čs. hráči v Moskvě, kde prohráli 2:0. Branky: obránce Prokop (Baník Ostrava) si dal vlastní. Bublajalskas.

Přátelské zápasy: Anglie - NSR 3:0, Mexiko - NSR 2:0 - oba zápasy hrány v Mexiku.

★

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V posledním sedmém kole jarní části Metro - ligy v nejvyšší soutěži v Major - divizi hrála Sparta proti vedoucímu celku Eagles na jeho hřišti. Nejdříve hrály první týmy a po nich nastoupily rezervy.

Eagles - Sparta 4:2. Sparta v tomto utkání měla velmi těžkou pozici, vždyť musela nastoupit bez svého nejlepšího hráče Di Bernardo, Tovara, Frandsena (všichni zranění) a dále bez Brabence, Wolfa, Longa (na dovolené). O těchto ztrátách manažer Lád'a Gajda věděl již před zápasem, ale že se nedostaví ani jeden z brankářů (Hagemann nebo Pospíšil) bylo však i pro něho nemilé překvapení. Za dané situace musel narychlo nastoupit do branky hráč rezervy Pistorius, který naposledy chytal před třemi roky v dorostencích. Silně oslabená Sparta však nezahodila flintu do žita a srdnatě bojovala o čestný výsledek. Velký kus práce odvedl Taylor, který táhl všechny útoky a tvořil hru v záloze. Pistorius se v brance snažil dle svých možností - něco chytil, něco pustil, ale v každém případě mu patří obdiv a dík za obětavost. Kapitulovat musel v 6., 35., 49. a 68. (penalta) minutě. Za Spartu skóroval v 60. min. z rychle rozehraného přímého kopu Švec a v 68. min. z penalty Jenig. Sestava: Pistorius - Fonseca, Wisse, De Batty, Lencioni, M.Gajda, Hugh, Jenig, Wilson, Taylor, Švec, Paprocki, Carlos.

Rezervy: Eagles - Sparta 5:3. Spart'ané již v 6. min. vedli 2:0 brankami Swansona a Carlose. Vypadalo to na debakl pro Eagles, protože Sparta byla jednoznačně lepší a dělala si na hřišti co chtěla. Došlo však ke zvratu, když rezervu Eagles posílili tři hráči z prvního mužstva, kteří během třiceti minut pětkrát skórovali. Za stavu 5:2 se hrálo opět ve stejném složení, jak oba celky nastoupily. Převaha se pomalu stěhovala na kopačky Spart'anů, ale vyložené dvě brankové šance Charbonneau a jedna Phillipse zůstaly nevyu-

žity. V 83. min. Deol z penalty uzavřel skóre na 5:3. Manažer Lád'a Kop měl k dispozici následující hráče: Andrews - Avellar, Klečka, Paprocki, Phillips, Sisič, Ochoa, Veselý, Austin, Bannano, Charbonneau, Swanson, Deol a Carlos.

Příště uvedu tabulky a nezapomeňte, že odložený zápas prvních mužstev - Sparta - Wauconda bude pravděpodobně sehrán v neděli 7. července 1985 na hřišti bývalého Western Electric Cermak Rd. & 50. ul. ve 3 hod. odpoledne.

Končím heslem: Ať vítězí dresy rudé. Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇÍ

Milovaní přátelé,

nastokrát Vás pozdravuji a upřímně děkuji za přání k mým šedesátým narozeninám, jakož i za všechny projevy přátelství. Prosím, abyste mne všichni omjuli. Pro velký počet gratulací Vám všem děkuji společně touto cestou - v našich novinách. V duchu Vás vděčně objímá

Váš Zdeněk Pražák

Sletová výstava

V rámci XVI. Sletu amerického sokolstva a XIV. Konvence AOS bude otevřena v hotelu Marriott v Oak Brook, IL. Sletová výstava, která soustředí velkou řadu památkových předmětů, obrazů a fotografií na 120 let trvání sokolského hnutí v Americe. Na výstavce se také podílí Výstavní výbor čs. organizací s expozicí českých a slovenských kulturních a uměleckých předmětů. Výstava bude otevřena následovně: Ve středu 26. června od 8 hod. do 11:30 hod. dopol.

Ve čtvrtek 27. června od 6 do 8 hod. odpol. V pátek 28. června od 4 do 9 hod. odpol. V sobotu 29. června od 5 do 9 hod. odpol. Nezapomeňte navštívit tuto velmi hodnotnou a zajímavou výstavu, budete jistě spokojeni.

Současně upozorňujeme, že Československé museum v budově CSA, 2700 So. Harlem Ave. Berwyn, bude v době sletových dnů otevřeno pro veřejnost v pátek a v sobotu od 9 hod. ráno do 5 hod. odpol. a v neděli 30. června od 9 hod. ráno do 1 hod. odpol. Museum soustředí velké množství národopisných památek z Československa a různých historických dokladů našeho krajanského hnutí zde v Americe.

POZDRAV Z CM POUTI KNĚŽÍ NA VELEHRADĚ 10. DUBNA

Byla to pout' kněží, kterých se sešlo asi 1000. Ačkoliv byl pracovní den, zúčastnilo se této pouti na 9000 věřících. Bazilika byla nejen naplněná, ale zcela přeplněná, takže velké množství věřících muselo zůstat před bazilikou.

Hlavním celebrantem byl arcibiskup pražský Otec kardinál František Tomášek; s ním u oltáře koncebrovali ostatní biskupové a ordináři diecézí z celého Československa. Pro nemoc nemohl být přítomen apoštolský administrátor z Trnavy biskup Julius Gábriš. Ostatní kněží - koncebranti byli před oltářem.

1. Slova kardinála Tomáška.

Na počátku mše svaté, před úkonem kajcnosti, pronesl kardinál tato slova:

„S hlubokým pohnutím začínáme tuto koncebrovanou mši svatou my, biskupové, administrátoři diecézí a vy, spolubratři kněží, neboť jsme v roce slavného jubilea velkého apoštola Slovanů, sv. Metoděje.

Na Bílou sobotu 6. dubna bylo tomu tisíc sto let, kdy ho Nejvyšší Velekněz Ježíš Kristus povolal k sobě do věčného Domova.

Vzpomeňme, jak Kristus jednotlivě povolával své apoštoly. Když uslyšeli jeho výzvu, „opustili všechno a šli za Ním.“ Podobně Kristus povolal Konstantina Cyrila a jeho bratra Metoděje. I oni opustili všechno a šli za Ním.

V tom je i naše kněžské poslání! Opustit vše a jít za Kristem! On se s námi ztotožňuje při každé mši svaté, neboť našimi ústy říká nad chlebem: „Toto je Tělo mé...“ a nad vínem: „Toto je Krev má...“

Právě v tom je pro nás denní připomínka našeho kněžského poslání, naší kněžské identity. Je to pro nás radostný závazek, abychom se s Kristem vždy víc a více ztotožňovali, identifikovali, a to nejen u oltáře při nejsvětější oběti, ale i v denním životě. Ano naše kněžské poslání je soteriologické a nikoliv sociologické, ani politické!

Výslovně k tomu zavazuje také II. vatikánský koncil tím, že vydal „Dekret o službě a životě kněží“.

Pokud jde o práci v oblasti celospolečenské, též koncil k tomu zavazuje laiky tím, že vydal „Dekret o apoštolátu laiků“

Ano, jen tehdy bude naše kněžské působení věrohodné a přesvědčivé, když se budeme důsledně uplatňovat v našem specificky kněžském poslání! Jen tak budeme schopni pokračovat v díle sv. Metoděje!

To můžeme uskutečňovat jen s pomocí Boží. A ponevadž Bůh dává svou pomoc jen pokorným, kajícím, vzbud'me úkon kajcnosti!“

2. Slova Sv. otce Jana Pavla II.

Po přečtení evangelia promluvil k přítomným Sv. otec Jan Pavel II. zvláštním apoštolským listem ze dne 19.3.1985, který přečetl kardinál Tomášek.

Čtení tohoto apoštolského listu uvedl takto:

„Drazí spolubratři biskupové, kněží, osoby žeholní a ostatní bratři a sestry!

Svatý Otec Jan Pavel II. poslal mně, biskupu Josefu Vranovi, apoštolskému administrátorovi arcidiecéze olomoucké, v jehož diecézi je Velehrad, posvěcený tradicí sv. Metoděje, a také ostatním biskupům a administrátorům našich diecézí Apoštolský list, abychom důstojně oslavili tisícileté úmrtí slavného apoštola našich národů. V tomto listě sv. Otec píše:

Nyní Otec kardinál četl Apoštolský list, který všichni přítomní sledovali s napjatou

pozorností. Jakmile jej dočetl, stalo se něco, co je u nás neobvyklé: Ozval se frenetický dlouhotrvající potlesk.

3. Naše společenství u obětního oltáře.

Když se potlesk utišil, kardinál intonoval „Credo in unum Deum“ (Věřím v jednoho Boha) a v bazilice zazníval tak mohutný zpěv tohoto vyznání víry, že zcela přehlušoval varhany.

Když se přiblížil vrcholný okamžik mše svaté, všechno se ztišilo a s hlubokým pohnutím jsem slyšeli slova Kristova, vyslovená ústy asi tisíce kněží nad chlebem: „Vezměte a jezte z toho všichni: Toto je moje Tělo, které se za vás vydává...“ A nad vínem: „Vezměte a pijte z něho všichni: Toto je kalich mé Krve, která se prolévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů...“

A bylo velmi mnoho těch, kteří potom při svatém přijímání dostávali největší posilu pro svůj život z Těla a Krve Páně.

Po mši sv. bylo setkání hlavních celebrantů v kapli u náhrobku nástupce sv. Metoděje služebníka Božího arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana. Toto setkání zahájil biskup-apoštolský administrátor arcidiecéze olomoucké Josef Vrana modlitbou, po které pronesl pietní vzpomínku biskup Jozef Feranec z Banské Bystrice.

Po návratu k hlavnímu oltáři Otec kardinál uděloval požehnání s relikviářem sv. Cyrila s prosbou: „Na přímluvu sv. Cyrila a Metoděje ochraňuj Vás, drahé, svěřené i celou naši vlast a žehnej Vám všemohoucí Bůh Otec, i Syn i Duch svatý.“

A při odchodu bazilika zaznívala jásavým zpěvem „Kristus žije, Kristus kraluje, Kristus vládne...“ A potvrzoval to opět frenetický potlesk.

4. Hlas lidu.

Před Bazilikou nepřehledné množství lidu jásavě se projevovalo zpěvem a skandováním různých hesel. Mimo jiné bylo slyšet a to znovu a znovu: „Ať žije Jan Pavel II...“ A k tomu: „Ať žije náš Otec kardinál...“ „My chceme věrné biskupy a kněze!...“

Tato první větší jubilejní pout' k uctění tisícileté památky úmrtí sv. Metoděje přesvědčivě ukázala, že víra, kterou rozžehl v našem národě sv. Cyril a sv. Metoděj více než před tisíci lety žije a žít bude.

Proto vděčně zpíváme a zpívat budeme: „Od doby té nám světlo víry plane - dědictví otců zachovej nám. Pane!“

Jeden z přítomných
/Nový život č.5/

VISIT OUR OFFICE

Informace o cestování kamkoliv a kdykoliv

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

T.B.Hlubuček:

„90 letý krajan touží navštívit rodnou zem”

Nedávno jsem měl velmi milou návštěvu bývalého starosty Jednoty Sokol v Cedar Rapids a rodáka z Orlických hor. Byl to i v Chicagu dobře známý Fred Anthony. Pochází z České Třebové v okrese Ústí nad Orlicí, kde se narodil před 90 lety a v mládí přijel s rodinou do Ameriky, přímo do Cedar Rapids. Byl členem uniové tiskárny Severovýchodních lékařských velkozavodů, když pisatel byl zaměstnán v cizojazyčném oddělení kanceláře a současně byl tajemníkem majitele závodů Václava F. Severy. Anthony několikrát navštívil Československo se svojí dcerou Boženkou a nyní - navzdor těžké operaci, již se před několika měsíci podrobil a pokročilému věku devadesáti let - si slibuje, že se vrátí „domů” ještě jednou. Doufám, že se mu to podaří. Stále doufal, že se jeho národu vrátí ztracená svoboda, věří, že velká většina lidu i když se musela navenek přizpůsobit, ve svém srdci chová stejnou víru v lepší zítřek, kdy národ si zvolí svoji vlastní vládu a bude si budovat svobodný život pro své dobro.

Fred Anthony je duševně stále svěží a rád vzpomíná na zašlé časy. V Chicagu stejně jako v Cedar Rapids vlastnil malou tiskárnu a byl zasloužilým pracovníkem Sokola. Také se činně podílel na všech českých projektech a dosud je předsedou družstva Českého národního hřbitova, a zástupcem do Sdružených spolků. Doufám, že přání spatřit starou otčinu se mu splní.

INDEPENDENCE DAY GREETINGS

From

SENTINEL PAINT & VARNISH CO.

2301 N. Pulaski

CHICAGO, IL.

☎ 342-1272

Independence Day Greetings

From

Mr. L. Pergantas - Owner

FOUR STAR BODY SHOP

5424 W. Montrose

Chicago, Ill.

☎ 286-2051

INDEPENDENCE DAY GREETINGS

From

ADVANCE UNIFORM CO.

1132 S. Wabash

CHICAGO, Ill.

☎ 922-1797

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Slavík mu nechal u sekretářky vzkaz, aby nazítří přišel o půl jedenácté před státní prokuraturu na Ovocném trhu, že ho doktor Čížek vezme do Čihoště s sebou. Přišel na místo schůzky včas, ale teď už bylo tři čtvrti na jedenáct a on pořád stál na chodníku. Báł se, že snad museli jet dříve, anebo že na něho zapomněli. Když teď pojedje autobusem, už to nestihne včas. A to se mu musí stát hned napoprvé při velké akci.

Bylo už jedenáct pryč a propadl beznaději, když před Procházkou zastavila černá tatra. Řidič, mladý arogantní člověk, vystoupil. Procházka se ho zeptal, zda přijel pro doktora Čížka.

Řidič se na něho nevraživě podíval: „Co má bejt?”

„Já totiž jedu s vámi.”

„O tom nic nevím.” Řidič změřil Procházkou pohledem a zmizel ve vratech budovy. Za chvíli se vrátil, opřel se o vůz a vyňal z kapsy noviny. Netrvalo dlouho a ze vrat prokuratury vyšel solidně oblečený muž a mladá dívka, která nesla velkou plochou krabici z hnědého kartónu. Řidič zdvořile smekl a otevřel zadní dveře automobilu. Ale doktor Čížek chtěl zřejmě sedět vpředu.

Procházka přistoupil k muži v tmavém zimníku a představil se. Doktor Čížek ho přivítal nad očekávání vlídně. Posadil ho dozadu ke své společnosti.

„Blažejová,” představila se dívka a podala Procházkovi ruku. Zblízka mu nepřípadala už tak mladá. Usoudil, že je docela hezká.

Řidič provedl vůz uličkami Starého Města a rychle projel hlavními ulicemi na výpadovou silnici. Procházkovi se zdálo, že jede příliš rychle a bezohledně. Jak mohou takové frajery zaměstnávat ve státní službě?

Příjemně ho překvapilo přátelské chování doktora Čížka, se kterým se dohodl, že mají spolu spoustu společných známých. V hovoru cesta rychle uběhla. Vůz projel Ledčí a brzy na to zabočoval na úzkou silnici k Čihošti.

Prostranství před kostelem bylo plné vozů a lidí. U hřbitovní zdi parkovaly automobily státního filmu. Od vozu s kompresorem, vyrábějícím elektrický proud, vedly silné kabely ke kostelním vratům. Kolem kostela hlídkoval celý ledečský bezpečnostní sbor. Uniformovaní příslušníci zabraňovali vesničánům, aby přistoupili blíž. Za kordonem bezpečáků se tísnil zástup domácích i přespolních, kteří přišli nejen proto, že v obci byli filmaři, ale proto, že se rozneslo, že znovu přivezou faráře Toufara.

V davu, zadržovaném řetězem uniformovaných příslušníků SNB, stál také hospodář Jirsa. Znepokojeně pozoroval, co se v obci děje. To, co se tady natáčí, to není obyčejný film, jaký někdy viděl v pojízdném kině, které občas přijíždělo. Takový zájem nevěstil pro Čihošť nic dobrého. Je jisté, že příjezd filmařů souvisí se zatčením faráře Toufara a že vše začalo tehdy o třetí adventní neděli. Hospodář se stále více utvrzoval v přesvědčení, že učinil dobře, když se rozhodl po Novém roce jednat. On, jemuž byla chudá Slávka solí v očích, učinil vše, co by ještě nedávno sám považoval za nemožné. Počkal si jednou na Vránu a dal se s ním do řeči. Domluvili svatbu ještě v masopustu.

Lidé z Čihoště a okolí, kteří přišli, zůstali, i když začalo pršet. Setmělo se. Jen odlesk prudkého světla uvnitř kostela ozařoval prostranství pod lipami.

Procházka stál stranou od kostela a kouřil. Cítil zvědavé pohledy vesničánů, kteří si prohlíželi každého, kdo měl s filmováním něco společného. Zeptal se Slavíka, zda má pro něho úkol. Odpověděl mu, aby dal školní úlohy režisérovi a domluvil se s ním. Procházka nevěděl, o čem se s ním má domluvat. Režisér vzal od něho školní sešity se stejnou přezíravostí, jakou mu projevoval už při audienci na Hradě. Procházka tedy stál stranou kostela, cítil se tu přehybný a nebylo mu dobře pod pohledy vesničánů, z nichž vycítil nejen zvědavost, ale i nedůvěru a nepřátelství. Pokusil se oslovit skupinu venkovských chlapců, kteří stáli hned za lanem, které příslušníci natáhli, aby lépe zabránili vesničánům proniknout blíže. Setkal se se zarputilým mlčením. Nikdo z chlapců neřekl ani slovo. Obrátil se na nejmenšího, od něj očekával nevíce povolnosti. Kluk se k němu otočil zády a ostatní vyprskli v smích. Odešel od nich a zůstal sám.

Z vrat kostela vyšel režisér se Slavíkem. Něco Slavíkovi nervózně vysvětloval. Vypadalo to, jako by ho za něco káral. Podíval se na náramkové hodinky a přistrčil je Slavíkovi před oči.

Bylo půl šesté. Procházkou zachvěl chlad. Snad by měl požádat, aby směl vstoupit do autobusu, kde muži v montérkách hráli karty.

Venku nebyl nikdo, jen esenbáci, kteří drželi řetěz. A vesničané. Doktor Čížek se svou asistentkou odešli do obce do hospody na šálek čaje. Také mu mohli říci, aby šel s nimi. Dlouhá chvíle vyvolávala v Procházkovi špatnou náladu. Už tady stál tři hodiny. Nevěděl co se děje uvnitř kostela. Neodvažoval se však vstoupit. Obával se, že by ho režisér vykázal, protože tam nemá co dělat. Určitě by byl schopen mu to říci.

Slavík teď režisérovi něco důtklivě vysvětloval. Režisér s tím zřejmě nebyl srozuměn. Vypadalo to, jako by se mu Slavík za něco omlouval. Pak režisér otráveně mávl rukou a šel do autobusu. V kostele bylo šero. Velká světla reflektorů nesvítla. Ale kompresor ve voze u hřbitovní zdi stále hučel.

„Znáš to,” odpověděl Slavík neurčitě. Pak požádal Procházkou, aby se postavil k vratům kostela a nikoho cizího nepustil dovnitř. „Já si půjdu něco sníst. Snad mají tady v té díře hospodu.”

Procházka osaměl. Bylo mu stále více zima. Ohrnul si límec a postavil se do portálu. Chtěl si zapálit, ale vítr mu zhasínal zapalovač. Zdálo se mu, že vesničánů za zády esenbáků ještě přibývalo. Stáli za kordonem jako tmavá beztvárná masa. Bylo v nich cosi hrozivého.

Procházkovi připadalo pitomé držet hlídku u vrat kostela. Stejně se sem neodvážil nikdo cizí. Měl Slavíkův příkaz odmítnout a jít s ním do hospody. Pociťoval hlad. Ze služební horlivosti si ještě užene žaludeční vředy. Stará obava z choroby se ho opět zmocnila.

Zevnitř kostela bylo slyšet zvuky, jako když se něčím těžkým posouvá po podlaze. A potom rány kladivem.

Procházkovi se konečně podařilo zapálit si cigaretu.

Doktor Čížek, dívka ani Slavík se stále nevraceli. Procházka cítil, jak mu u nohou zašlo za nehty. Začal podupávat. Že si nevezl teplé zimní boty a silné ponožky!

Pak odkudsi od silnice zazněl zvuk automobilového motoru a tmou prořízl kužel světla. Byl to šedivý autobus plný lidí. Zabočil na prostranství před kostelem a tam zastavil. Procházka mohl i v šeru číst nápis na stěně autobusu. ČESKOSLOVENSKÝ STÁTNÍ FILM.

Z autobusu se vyhrnuli lidé a odbíhali za hřbitovní zedí. „Muži vlevo, ženy vpravo,” zavolal někdo. A pak se vrátili do autobusu, kde bylo jistě tepleji než na humnech.

Za Procházkovými zády zarachotil v zámku klíč. Vyšel muž v modrém pracovním plášti a řekl Procházkovi: „Hotovo. Můžete začít.” Procházka vyrozuměl, že může začít filmování, ale neodvážil se sám cokoli rozhodnout, když tu Slavík nebyl. Rozhodl se, že půjde za Slavíkem do hospody a že si tam sám dá čaj s rumem.

Potkal Slavíka, doktora Čížka a děvče. Slavík chtěl, aby se Procházka s nimi vrátil, když to teď začne. Procházka pochopil, že se dnes nenavečeří.

Prostranství před kostelem ožilo a uvnitř se rozsvítilo několik reflektorů. Muži a ženy z autobusu vešli a posadili se do lavic. Byli to statisté, kteří měli představovat venkovany při mši. Procházka s nimi vstoupil do kostela. Určitě tam bude tepleji než venku. Na zemi viděl odřezky dřeva a piliny. Kdosi zapaloval svíčky na oltáři a velkou svíci před ním. Procházka si povšiml kytice umělých květin na hlavním oltáři. Zdálo se mu, že ta kytice na oltář nepatří.

Rozsvítily se další reflektory. V prudkém světle vystoupila zřetelně nerovnost kostelních stěn a pod stropem se objevila rezavá skvrna od prosakující vody. Při běžném osvětlení ji nebylo vidět. Teď vypadala jako osklivá strupatá vyrážka.

Procházka stál vedle Slavíka. Přistoupil k nim doktor Čížek. „Řekl jsem režisérovi, aby napřed natočil scény se statisty. A teprve potom to ostatní. Ti lidé přece nemusí všechno vidět.” Slavík s rozhodnutím doktora souhlasil.

Filmování připadalo Procházkovi nekonečně zdouhavé a nudné. Vždy znovu se rozsvěcovala světla, znovu a znovu najížděla kamera a snímala tváře venkovany, dívajících se dopředu k oltáři a předstírajících údiv.

Konečně byly záběry hotové a statisté odcházeli. Světla zhasla a v kostele bylo náhle temno. Režisér poslal ven i část dělníků a technického personálu. Bylo to přání doktora Čížka, aby bylo přítomno co nejméně lidí.

Vše bylo připraveno pro záběr oltáře. Procházka se podíval na hodinky. Bylo čtvrt na dvanáct pryč. Silné reflektory zazářily a kameraman se sklonil k hledáčku kamery.

„Moment,” pozdržel režisér záběr. „Ta kytka tu opravdu byla? Něco podobného jsem v životě neviděl.”

Procházka cítil jako zadostiučinění, že i on si všiml kytice, která mu připadala nepatřičná.

Slavík vysvětlil režisérovi, že tu kytici tam dal farář, aby nebylo vidět dráty, které vedou ke křížku. Uznal za vhodné režiséra přesvědčit: „Ten farář si to vymyslel strašně rafinovaně. Všecko, co tu vidíte je původní.”

(Pokračování příště)

Pietní vzpomínka na Lidice u pomníku v Crest Hill, Illinois

V sobotu 15. června ve 2 hod. odpoledne jsme autobusem vyjžděli od Čihákovy cestovní kanceláře do nedalekého městečka Crest Hill, kde stojí lidický památník, abychom vzpomněli neodpuštělné, stále živé a bolestné národní tragedie, která se udála v naší rodné zemi za mořem za strašné druhé světové války 10. června před 43 léty. Dodnes zůstala svědectvím nepředstavitelné nacistické brutality a krutosti.

Pořadatelem pietní vzpomínky byl Československo-americký kongres, jehož obětavý vlastenecký tajemník br. J. Krákora pořad zahájil a řídil. Český proslov měla ses. VI. Matelová, učitelka české sobotní školy T.G.M. a anglický ses. Bláža Čiháková, známá dlouholetá sokolka a pracovníce v našich krajanských organizacích, jejíž proslov otiskujeme v anglické části dnešního vydání H.N.; projev ses. VI. Matelové v české části.

Básně, vztahující se k nešťastnému osudu Lidic přednesly děti ze školy T.G.M. Básně „Mrtví v Lidicích“ od laureáta Nobelovy ceny Jaroslava Seiferta přednesla Yvonna Aprimová. Jména dvou dalších dětí v krojích jsou: Gary Raška a Gábinka Pouzová.

Zpěv americké hymny a naší národní československé i krásné americké vlastenecké písně „God Bless America“ řídil br. A. Smunt. Otec Vojtěch Vít, O.S.B. zakončil důstojnou pietní vzpomínku krátkou připomínkou, že zavraždění nevinných občanů Lidic s jejich farárem v čele, odvezení žen i dětí do koncentračních táborů je nutno spíše přisoudit systému nacismu než německému národu, protože dnes jiný krutý systém - komunismus - který má tytéž filosofické otce jako Hitlerův nacismus - Hegela a Feuerbacha - dělá desítky nových Lidic v Afghanistanu, za které ruský národ nemůže. Nakonec přednesl modlitbu uvědomělého kněze doby pobělohorské Bohuslava Balbína k sv. Václavu. Věnce k památníku položili členové Československo-amerického Kongresu, Svobodné obce Ústředny moravských spolků. Československou a americkou vlajku vztýčili bratři J. Janečka a J. Chalupa.

Malebné pozadí lidického pomníku tvořily sestry a děti oblečené v národních krojích: Zdenka Židlická, předsedkyně Národopisného kroužku, Věra

Gajdová a děti ze školy T.G.M. Rovněž ses. Čiháková přednesla svůj projev v původním pieš'anském kroji.

Plně zaplněný bus vypravila k lidickému pomníku známá cestovní kancelář Čihák World Travel. Účastníci se na zpáteční cestě zastavili na večeri v restauraci White Fence Farm. Kromě cestujících autobusem přijelo několik vždy věrných účastníků osobními auty.

Vzpomínkové slavnosti kromě již jmenovaných úředníků a členů Československo-amerického kongresu, Svobodné obce, Ústředny moravských spolků a Národopisného kroužku byli přítomni i zástupci a členové ostatních našich zdejších organizací: Čsl. národní rady americké, Národního svazu českých katolíků, Českého národního hřbitova, Politických vězňů komunistického Československa a další.

Br. J. Janečka, velký filatelista, podaroval účastníky Lidickou pohlednicí se zvláštním přetiskem poštovního úřadu města Berwynu.

Vlasta Matelová:

LIDICE 1985

Milí bratři, milé sestry, vážení přítomní!

Sešli jsme se zde opět po roce, abychom vzpomněli těch, kteří před 43. lety byli zavražděni v Lidicích u Kladna v Čechách, abychom si připomněli zničení této osady a srovnání se zemí a nezapomněli nacistických zvěstev spáchaných na našem národě.

Svět se snaží na to zapomenout, ale my zapomenout nesmíme a my ani zapomenout nemůžeme. Vždyť nám tehdy nebyly zničeny jen Lidice, Ležáky, Javoříčko, Ploština a Prlov, ale byl nám zmrzačen celý národ. V koncentračních táborech nám umučili celou naši inteligenci, zničili nám výkvět našeho národa.

10. června 1942 bylo v Lidicích na místě zastřeleno 173 mužů. Nejstaršímu bylo 84 a nejmladšímu sotva 15 let. Byl s nimi zlikvidován i jejich duchovní otec, farář Josef Štemberka, kterému sice nacisté blahoskonně dávali život, ale on to hrdě odmítl a šel se svými nevinnými svěřenci na smrt.

Osud lidických žen a dětí byl snad ještě příšernější než osud mrtvých již mužů.

203 lidických žen bylo odtrženo od svých dětí, které jim byly vyrvány z náručí, a dovelečeno do koncentračního tábora. Tři roky trvalo jejich utrpení, některé to nevydržely,

a některé se vrátily, aby krátce na to doma zemřely. Utrpení bylo tím horší, protože nevěděly nic o svých milovaných dětech a o svých mužích.

106 dětí, nejmladšímu byly 3 týdny, bylo naloženo do náklad. aut a odvezeno do tábora v Chelmu poblíže města Lodže v Polsku.

Proč došlo k této tragedii a jak probíhala, jsme slyšeli z tohoto místa již mnohokrát. Zaměřím proto dnes své povídání na ty nejmenší, na poupátka, která nebyla ještě rozvitá a již je zasáhla mstivá nacistická bota, aby je sadistickou rozkoší zničila. Snad není na světě většího zločinu než mstit se na bezbranných a nevinných dětech.

O osudu lidických dětí bylo rozhodnuto Frankovým lidickým rozkazem kde se pravilo: „...dětí buďtež shromážděny a pokud se hodí k poněmčení, odevzdány rodinám SS v říši k převýchově. Zbytek bude přidělen k jiné výchově.“

Jak vyplnění Frankova rozkazu vypadalo ve skutečnosti potvrzují zprávy, které odvečené děti poslaly svým příbuzným. Zprávy jsou tou nejstrašnější obžalobou nacistů. Tak Václav Moravec z Lidic píše svému strýčkovi Františku Královi do Braškova:

Milý strýčku a tetičko!

Srdečně Vás pozdravuji a vzpomínám na Vás. Nepsali Vám tatínek a maminka? Jestli Vám psali, tak jim napište, aby mi poslali jejich adresu. Pošlete mi, prosím Vás, nějaké lístky a německé známky, a něco k jídlu, neboť zde dostáváme málo jíst. Odepište mi, co je s Lidicemi, jsem tu s Fandou. Pošlete mi něco, co dlouho vydrží, nejraději kus chleba a medové máslo. Napište mi na tu adresu, co jsem Vám poslal. Jsme tu všechny děti. Nevíme, kde jsou rodiče, pošlete mi všechno, co můžete, já to upotřebím...

Na jiném podobném lístku píše zase děvčátko Marie Šroubková:

Milý strýčku a tetičko!

Již čtrnáct dní jsme zde a ještě jsme se nepřevlékly. Pošlete nám nějaké prádlo a nítě, lžice a nějaké peníze, německé - kovové. Pošlete nám chleba, a kdyby jen třeba kůrky, co dáváte doma králíkům. Též nám sdělte, co je s tatínkem a maminkou...

Takové a podobné lístky putovaly tehdy domů. Zaměstnanec vlakové pošty, pan Prokeš, měl 5. července 1942 službu na lince Přerov - Praha. Při třídění pošty mu padlo do oka 14 stejných lístků. Z obsahu usoudil, že jde o zprávy lidic-

kých dětí.

Pan Prokeš po válce vypovídal:

„Každý z nás si opsal nějakou adresu a řekli jsme si, že musíme těm malým pomoci. Napsal jsem všechny adresy na pásky a dcera je rozdala kamarádkám, aby na ně odeslaly to, o čem děti žádaly. Sám jsem odeslal balíček Marii Šroubkové 21. července 1942 z Přerova od smyšleného odesílatele Franty Novotného. Začátkem srpna jsem se vypravil za strýcem a tetou Marie Šroubkové. Chtěl jsem vědět, zda děti od té doby zase psaly. Příbuzní mi řekli, že kromě jediného lístku nedošlo nic a balíček a peníze, které jim poslali, přišly zpět. Můj balíček zpátky nikdy nepřišel, při další cestě do Přerova jsem si to zjistil.“

Svědectvím a obžalobou jsou také výpovědi těch šťastnějších, těch, kteří tuto tragedii přežili, byly nalezeny a vráceny do Čech. O poměrech v přesídlovacím dětském táboře v Lodži v Polsku vypráví Václav Hauf, z kterého se měl stát německý chlapec Hans Joachim Strauss: „...museli jsme všichni nastoupit na dvoře. Esesáci tam přivedli asi dvanáctiletého chlapce, myslím, že to byl Polák. Chlapec musel položit hlavu na špalek a jeden esesman mu velkou sekou osekkl hlavu. Nám, kteří jsme se na to museli dívat, pak vyhrožovali, že to udělají s každým, kdo se nějak proviní.“

Marie Doležalová, kromě jiného, zase vypráví toto: „Byla jsem vybrána k „poněmčení“, adoptována německou rodinou, u které jsem žila 3 roky. Než jsem se do této rodiny dostala byla jsem v přesídlovacím táboře v Lodži v Polsku, potom předána do druhého tábora také v Lodži a potom do dětského tábora v Puščíkúvku u Poznaně, kde jsem se musela učit německy a navštěvovat německou školu. Nerada vzpomínám na tábory. To jsou má nejtemnější místa v životě. Spaly jsme na holé betonové podlaze v šatech, v kterých nás vyhnaly z domova. Nikdy nezapomenu na hlad a vši, které nás trápily. Byla s námi batolata sotva jednorozná, křik a bití bylo na denním pořádku. V Poznani jsem

pak žila v rodině Alfréda Šchillera a tak se ze mne stala německá dívka Ingeborg Schiller...“

Věře Vokaté bylo sedm let, když ji přidělili na převýchovu do rodiny Alfreda Melnika. Přejmenovali ji na Veru Melnik. Když se blížila východní fronta, evakuovala s celou rodinou, ale ještě v Polsku byli zachyceni. Česky Věra již neuměla. Členové pátrací skupiny jí proto naučili aspoň jednu větu: „Milá maminko, už mne tady máš!“

Když pak Věru přivezli domů, nahrnuly se k ní všechny lidické ženy, které se již z Ravensbrücku vrátily, a šla z náruče do náruče až konečně si všimla jedné, která klečela u jejich nohou a usedavě plakala. Byla to její maminka a tu k ní pronešla to, co se cestou naučila: „Milá maminko, už mne tady máš!“

A co se stalo s těmi, které k poněmčení nebyly dosti dobré a nebo s těmi maličkými batolaty?

Sedm nejmladších batolat, kterým nebylo ještě 12 měsíců, bylo odvezeno do nemocnice v Krči. Ty, kterým byl více než rok, byly odvezeny do Lovosic, a potom vlakem do Lodže v Polsku. Ještě předtím, než v Lodži jejich vlak zastavil, měl velitel tábora na stole telegram, ve kterém nechyběla věta: „Nějaká zvláštní péče není žádoucí.“

Devět dětí bylo vybráno k poněmčení, ty ostatní, které byly „neschopné poněmčení“, byly z Lodže 3. července 1942 odvezeny do koncentračního tábora v Chelmu, kde pod záminkou, že se budou koupat, byly nahnány do plynu a zavražděny. Jejich tělčka byla pak spálena. To byla ta Frankova „jiná výchova“.

Když po válce, při soudním procesu, byl K.H. Frank tázan, pravil: „O osud žen a dětí, ani o jiné krutosti jsem se nezajímal, a to ani později, poněvadž to nebylo nutné. Někdy jsem však cítil, že v Lidicích bylo proti dětem postupováno zločinně.“ Myslel to ten zvrhlík doopravdy?

Tím, vážení přátelé končím své povídání s malou poznámkou: víme, že čas hojí rány, ale lidickou ránu v nás nezahojí nic a nikdo!

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI
 Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779
 (v centru, za rohem obchodního domu Herzmanský)
 Otevřeno denně (mimo pondělí) 10–12, 15–18 hod.
 v sobotu 9–12 hod.
 Časopisy a některé knihy pro návštěvníky
 z Československa zdarma.

**COMMENCEMENT ADDRESS BY THE
HON. GIULIO ANDREOTTI, ITALIAN MINISTER
OF FOREIGN AFFAIRS
TO THE LAW SCHOOL GRADUATES
(Notre Dame University, May 19, 1985)**

(Conclusion from last issue)

17. There is, first of all, an exclusively European aspect. In the context of the European Community we must endeavour to fully exploit the advantages deriving from a single market. Unfortunately, this is still not so: we have dismantled customs barriers between our ten countries but we have let the so-called non-tariff barriers survive, which perhaps, create more serious obstacles to a common market than customs duties.

For that the renewal of European industry to rest on solid foundations it is necessary, in fact, to eliminate the technical obstacles to trade still existing to simplify and reduce formalities to the minimum necessary to develop a common transport policy, to define unitary standards, to liberalize public contracts, to fully integrate the service sector and to unify the legal framework in which firms are obliged to operate.

This entails an ambitious program, but the results of the latest meetings of the Council of Ministers of the European Community reinforce my opinion that we are making gradual progress in the right direction in this field. We have set ourselves 1992 as the target for the completion of the internal market.

18. I am also convinced that it is necessary for us Europeans to manage our Research and Development activities much more than we have done hereto, so as

not to squander the better part of our financial and human resources in a great variety of uncoordinated individual ventures. This is happening today because each European government considers it can manage by itself so that no one knows exactly what his neighbour is doing.

Therefore you will not be surprised to learn that, when the financial resources allocated for the Research and Development activities of the individual governments of the European Community are added together, they come to a sum which is almost double that allocated by the Japanese who, moreover, register four times as many patents a year as we Europeans.

Precisely because it is impossible to continue in this way, precisely because the task is too demanding and the funds available too modest, we Italians have always looked favourably on any project aiming at a continental-level planning of Research and Development activities, which embraces all initiatives, whether Community or of the individual member states.

Something concrete has been done in this field, and I am thinking, in particular, of the approval of the project for the development of European information technology. We consider that other efforts must be made in the leading sectors, such as telecommunications in

which we are further ahead than our major trade partners.

In brief, I would say that our goal is one large economic area, such as the United States of America, in which the continental dimension is effectively exploited in an optimal manner. 19. We must however remember that making technology in Europe means above all investing and then developing a framework favourable to investments, a framework which has not been achieved, also because of impulses outside the European area which still prevent the stability of the exchange market and the attainment of a tolerable level of interest rates.

20. In this respect, post war experience has shown us that liberalization of international trade is a powerful factor of economic growth both in the industrialized as well as the developing countries. In a period when protectionist tendencies are on the rise again, the reaffirmation of the principles underlying the elimination of obstacles to trade implies contributing to the search of solutions for the reduction of North-South differences and, consequently, the achievement of a better equilibrium in the interests of peace.

And I also believe that to bring about a greater liberalization of international trade requires that we meet several conditions. Among them there is in particular, the adoption of parallel measures aimed at achieving greater exchange stability in order to reduce the erratic fluctuations of the various currencies.

To this end, we must act with tenacity and responsibility in the search of the widest possible consensus. Such a consensus in-

volves not only the Government of the major industrialized countries, but also includes appropriate understanding with the developing nations.

In fact, the recent initiatives of the Commission of the European Communities, in contacts with some Asian and Latin-American countries aimed at promoting the framework of the multilateral trade round, is proof of Europe's extreme interest in achieving positive and concrete results in this field.

21. I would now like to pass on to the second aspect which I mentioned earlier, concerning relations between the United States of America and the European Community.

We Europeans must avoid, in our effort at innovation, reinventing the wheel which the Americans invented before us. Precisely the need to mobilize important financial and human resources and make the best use of them by avoiding duplications represents a need which should be felt and satisfied not only on a level of relations between European states but also that of the two great economic areas which overlook the Atlantic.

Only if we succeed in achieving a true "technological alliance" between the United States of America and Europe, will we be able to render our use of resources more productive and more economic, revitalize the productive sectors, applying if appropriate, international division of labour principles, and create, as a consequence of new products and services, additional job opportunities.

22. Here we can certainly present various scenarios, in which we will have to resolve problems analogous to those with which

we are faced on a European level. We must, on one hand, avoid duplications and, on the other, combine forces whenever we find ourselves up against undertakings too onerous for a single area. I am thinking, in this last case, of space. At the Bonn Summit the Seven defined a field of intervention for Euro-American cooperation through Europe's participation, in the project for the construction of an American orbital station. This is a very positive fact which must not however remain an almost isolated one, but it must be taken as a model for a further effort at cooperation.

23. There is then another aspect which we must examine. It concerns access to cooperation in research and the results achieved in it by other countries.

Again, we must take care to direct research to solving the problems of emergent countries. I am especially thinking of the development of biotechnologies for helping agricultural production.

24. Thus, ours must be a continental commitment, animated by the will to work for the good of humanity as a whole. The 21st century will be dramatic if we do not narrow the North-South gap, if we cannot give two-thirds of the world population; an intelligent and effective answer to their problems; problems which are also ours, - because a better world will emerge if regional tensions can be reduced and hot-beds of conflict prevented; a world, one can say paraphrasing a great European, Konrad Adenauer, which was the hope of a few, has become the certainty of many and, today, the necessity of all.

**Blanche Cihák's address
at the Lidice Monument,
Saturday, June 15, 1985**

Brother Krákora, Brothers,
Sister and Friends:

We have come to Lidice today, for it is our tradition to honor the victims of that dreadful tragedy, the destruction of the entire town of miners, near Kladno. The death by shooting of all the men and even the young boys, the tearing apart of families women and children, who were transported to different prison camps.

When news of this tragedy reached the Western world there was great indignation. Of course every day of the war was cruel and deadly. What made this event different was the world wide publicity the Nazis

gave to the destruction of Lidice. „WE HAVE WIPED OUT LIDICE," they cried: „OBLITERATED THE NAME AND IT SHALL NEVER BE HEARD OF AGAIN!"

LIDICE MUST LIVE! Somewhere in the world a new Lidice must be built to tell everyone that it is not possible to kill in people the hope of freedom." I remember well the excitement in Chicago. I was part of the preparations. Americans responded, all Americans, not only the Czechs and Slovaks. A campaign was started by the Czechoslovak National Council of America with the help of Marshall Field, publisher of the Chicago Sun.

WHERE SHOULD WE BUILD A NEW LIDICE? The choice had to be made quickly

because America wanted Hitler to hear their reply as soon as possible.

This spot was chosen because it was the beginning of a new settlement, practically nameless. The land we are standing on was later donated to the Czechoslovak National Council by the realtor. Americans of Czech and Slovak organizations worked very hard and with great devotion to make this event unforgettable in our history, in the history of our countrymen, the „krajani", and I am happy that I could be a part of it. The dedication day was truly a great occasion, never to be forgotten. Within a month's time of the tragedy, on July 12, thousands upon thousands of people gathered here in the field to pay homage to the dead and above all to give Lidice symbolically

new life, a promise of final victory. An Assembly of 50,000 people attended and one of the guest speakers was the 1940 presidential candidate Wendell Willkie, delegated by President Roosevelt.

The monument was a gift of Marshall Field.

During the war, Lidice was visited by many very honored guests. The famous opera star Jarmila Novotna came to lay a wreath at the Lidice monument. We were very proud to see the postmark Lidice of the United States post office on our mail.

The name of Lidice had not been wiped out; it was alive; it told the story on thousands and thousands of cards and letters to the whole world. The greatest occasion was the visit of President Eduard Benes of Czechoslovakia; it was commemorated

by a special postal mark.

At long last the war was won. Our job was done, for the time being, that is... Lidice has played its role in history and that is why we come every year not only to commemorate our war victory but to re-dedicate ourselves to the unfinished work before us. Lidice is a symbol of „THE RIGHT TO LIVE." The right of free men and women to live in freedom. The people of Czechoslovakia do not have this freedom and that is why I say that our work has not been finished, that it cannot be laid aside, and that we come to Lidice today, the next year, and the year after to pledge ourselves to renew our energy and faith in the defense of human rights, of the right of Czech and Slovak to be really and truly free again.

New Assurance of the Right to Freedom for the Baltic States

Before the President of the U.S.A. departed for his trip to Europe, the Lithuanian American Council sent a letter to him asking that at his meeting with West German Chancellor Kohl and during the eventual meeting with Gorbachev, the President would remind them about the freedom of Lithuania.

The Lithuanian American Council has received from Richard E. Combs, Jr., Director of Eastern European Affairs at the Department of State a letter, dated May 15, 1985, stating:

„The White House has asked me to respond to your letter asking that the President consider raising the issue of freedom for occupied Lithuania with Chancellor Kohl and putting the question of freedom for Lithuania on the agenda in any future meeting with Secretary Gorbachev.

The United States government has long refused to accept the forcible incorporation of Lithuania, Latvia and Estonia into the Soviet Union. This bipartisan stand has been reaffirmed by every President since Franklin D. Roosevelt and it is the cornerstone of our Baltic policy.

The President shares your concern about the human rights situation in the Baltic republics, and this Administration has expressed these concerns to the Soviet Government on numerous occasions. When the President spoke in Europe of freedom and the eventual restoration of human dignity and liberty for all captive peoples, you can be assured that he had in mind the Baltic peoples as well as the other victims of repressive regimes.

With regard to future meetings with Secretary Gorbachev, you can be assured that human rights concerns will be on the agenda.”

The KGB is untrustworthy in cases of denaturalization

The Presidents of the Supreme Committee for the Liberation of Lithuania, Lithuanian World Community, Lithuanian American Council and Lithuanian American Community have sent a memorandum to Mr. George P. Shultz, Secretary of State, regarding cooperation

with Soviet agencies in the cases of the denaturalization of U.S. citizens, promoted by the Office of Special Investigation. In the memorandum they stated:

„A few years ago, an agency of the Department of Justice, known, as the OSI or Office of Special Investigations, is said to have negotiated with or without the assistance of State Department an arrangement with the Soviet Ministry of Justice (in fact, with the KGB) to supply names, data and „evidence” regarding American citizens or residents alleged to have been - like the KGB itself - „nazi collaborators” and/or „war criminals”, natives of Soviet-occupied and illegally annexed areas, including Lithuania. As a result of these arrangements, persecution of these U.S. citizens by the OSI has been vicious and in violation of the rights granted by the U.S. constitution.

Citizenship is an inalienable right and that right should not be jeopardized by false or fabricated evidence provided by the KGB or other foreign agents. Therefore, events which happened over forty three years ago should be judged in the light of the U.S. Constitution and the due process of law. Witnesses and evidence should be circumspect to the full range of open investigation. The accused today have no opportunity to freely defend themselves because of their advanced age and inability to obtain vital documents and witnesses. Since their countries of origin are now under Soviet control, **the Soviets decide how and what evidence is to be presented to U.S. investigators.**

Therefore, it is inconceivable that after so many years, that the now domiciled U.S. citizens or permanent residents of Lithuanian and other Eastern European descent are dragged to courts where they are financially ruined, physically and mentally harassed to the point of self-destruction. Attempts are being made to deport some of the accused, whereby families would be torn apart, husband from his U.S. citizen wife and from his American-born chil-

dren and grandchildren.

The main Soviet objective in cooperating so eagerly with the Department of Justice in persecuting these elderly people, is to discredit the nationality group's credibility and their anticommunist activities by the use of the negative terms of „nazi collaborators” and „war criminals”. We know of no other area in which the Soviets have so willingly cooperated with United States agencies.

It is inconceivable that the Department of Justice can accept KGB supplied information as legitimate evidence against these U.S. citizens when the Department of State itself published reports about KGB forgeries, for instance, The Special Report # 110 of September 1983, and Policy Report # 595 dated May 30, 1983, and others.

Furthermore, we are very concerned about the Department of State's attitude that former Baltic States' nationals who lose their U.S. citizenship or resident status, can be deported to the Soviet Union and that such an act would be consistent with the long standing principle of „non-recognition” of the forcible incorporation of the Baltic States by the Soviet Union. Whereas in fact, this attitude deviates greatly from the long standing U.S. policy of „non-recognition” of the forcible incorporation of the Baltic States by the Soviet Union.

Even if a Lithuanian American loses his U.S. citizenship, he cannot and should not be termed as „stateless”, because he then comes under the jurisdiction of Lithuania's diplomatic service which represents the legal government of Lithuania as it is recognized by the United States. Therefore, it is firmly believed that the attitude of the Department of State in interpreting the Immigration and Nationality Act which permits to deport an alien to „any country which is willing to accept such an alien into its territory” is incorrect as far as it applies to the deportation of the former Baltic States' nationals to the Soviet Union. In this regard it is important to state that the

people from Lithuania were political refugees and to avoid Soviet oppression, they fled from their country of origin and remain staunch anti-communists.

Legally, it is imperative that the U.S. agencies, such as OSI should be stopped from basing their accusations on information and evidence supplied by the Soviet Ministry of Justice (KGB & Komiter of O Gosudar-ztvenoi Benzopastnosti).”

How Could Soviet Agents Have Access to the Files of the OSI?

Teodoras Blinstrubas, National President of the Lithuanian American Council, on April 29, 1985, sent the following letter to Edwin Meese, Attorney General of the United States:

„A daily newspaper, „Tiesa”, published in Vilnius, Lithuania, an official organ of the Communist Party of Lithuania and also an organ of the Soviet government of occupied Lithuania, in its April 5, 1985 issue has an article titled, „From the Files of the U.S. Office of Special Investigations.

The article gives detailed information, from the files of the OSI, concerning persons whose cases are in the U.S. courts regarding their denaturalization, being accused of giving incorrect information to the U.S. immigration offices.

For us, citizens of a democratic country, it is absolutely unacceptable that Soviet institutions and their KGB agents would have free access to the files of

the institution of the Department of Justice. We would like to bring this matter to your attention and are kindly asking you to stop the cooperation of the Office of Special Investigations with the Soviet agencies.”

NBC TV Gave

Distorted Information

The NBC TV network in its program gave distorted information regarding the Baltic States. The Lithuanian American Council sent the following protest letter:

„In general you give good programs and we enjoy it.

However, in your program on May 6, 1985, during the news broadcast, very one-sided information was given concerning U.S. citizens being accused as war criminals. The subject was treated unfairly, with unacceptable partiality, casting a shadow on Lithuanians, Latvians and Estonians, who in general, are law abiding citizens and honest people. Your program was prepared without proper consultation with the responsible organizations representing Americans who are immigrants from the Baltic States. The accusation that a Lithuanian SS group was involved in the action against Jews is totally wrong. There was no Lithuanian SS group. Lithuanians did not succumb to the pressure of the Nazis.

We express our protest against such irresponsible visualization of this subject and as representatives of the Lithuanian community we request time to answer.”

LITHUANIAN AMERICAN COUNCIL INFORMATION

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

- Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402
- Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650
- ALL PHONES: 484-0800

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

Our 100th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service
CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546.
PHONE: 442-5700

VOICE OF THE NATION

AVIATION EXPO TO BE HELD AT GLENVIEW NAVAL AIR STATION

Aviation Expo '85 will be held at the Naval Air Station in Glenview, Illinois July 13-14 from 10⁰ a.m. to 6 p.m. The public is invited for open visiting, and admission and parking will be free.

The expo will feature dozens of aircraft on display, an air-show (pending FAA waiver), the M-60 battle tank and other

military equipment, hot air balloons, a carnival, and much more.

The aircraft on display will include everything from antique biplanes to the most modern military jets. Among the aircraft expected to be shown are:

F-14 Tomcat, E-2 Hawkeye, C-130 Hercules, C-12 Super King Air, P-3 Orion and several modern military trainers. Older aircraft include SNJ trainers, F4 Wildcat, PT26, UC78 Bamboo Bomber, JU-52 Junkers, P-38, FM2 Wildcat, A-26 Invader, KATE (Japanese torpedo bomber), and a 1939 Luscombe.

Also expected are a Jet Ranger helicopter, State of Illinois Lifeline helicopter, BD5 mini-aircraft, EAA biplane, Bell 206 helo, PT-19, Meyers OTW-145, FAA King Air, Piper L4B, Cessna 170, 170A and 172RG, Aero Star, Stearman biplane, Aeronca, Fairchild PT-23, Taylor Craft, Piper Malibu, Cessna 206 Amphibian, Fairchild 219, Waco, CT-50, ASK-21 Sailplane, C-9B Skytrain, and U-21, UH-1 Huey and HH-52A helicopters.

Coast Guard Air Station Chicago will stage a rescue demonstration, followed by a spectacular helicopter rappelling demo by members of the Army's 77th Military Intelligence Detachment, 12th Special Forces, Arlington Heights, Illinois.

Pappy Boyington, the Marine Corps aviator who led the famous Black Sheep Squadron in World War II, will sell his books and talk to the crowd at the expo. Ensign George Gay, the sole survivor from Torpedo Squadron Eight in the Battle of Midway, will also be there.

In addition to the full-size aircraft that will be shown, 30-40 radio-controlled models will be

flown throughout the day by the Giant Aircraft Specialists. The International Plastic Modelers Association will also display their aircraft replicas.

An added attraction at the expo will be a Corvette/Vintage Chevy Peoples Choice Show co-sponsored by Corvettes Unlimited. The show will feature „Show and Shine”, parts swap, all-inside motorama, and a low-speed tin versus glass „Gymkhana”. A one dollar donation will be asked for admission into the car show, with proceeds benefiting the Navy Relief Society.

Exciting entertainment will be provided by the Marine Corps Drums and Bugle Corps from Albany, Georgia, Great Lakes Navy Band, Navy Service School Drill Team, 50-State Flag Drill Team, and the Great Lakes Navy Clown Club.

NASA will present an exhibit featuring a space suit, a mock-up of one of the space shuttles, and photos from space. Chicago-O'Hare International Airport will also have a large indoor display.

Other exhibits will include the University of Illinois Dept. of Aviation; Coast Guard Auxiliary; 99ers (Women in Aviation); Illinois Dept. of Transportation; Federal Aviation Administration; Prairie Aviation Museum; Intersonics; Great Lakes Maritime Museum; Confederate Air Force; DeVry Institute and Chicago Area Amateur Radio Clubs.

To get to the Naval Air Station from Chicago, take the Tri-State Tollway (I-294) north to the Willow Road exit, go east to Pfingsten, south to Lake, and east to the main gate. From I-94, go west on West Lake, north on Pfingsten, and east on Lake to the gate.

Looking Ahead

by Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

TEXAS' "FREE ENTERPRISE PROJECT"

One state which has taken the challenge of economic ignorance seriously is Texas. In response to concerns of the business community the Texas Legislature in 1973 passed a statute requiring that:

"All public high schools shall give instruction on the essentials and benefits of the free enterprise system. . . . The one semester course of study was prescribed by the State Board of Education.

In 1975 the Texas Education Agency issued its Course Guide, "Fundamentals of the Free Enterprise System" to put the program into operation.

But Texas has gone beyond simply "filling squares" and "paying lip-service" to the demand for providing economic education. In 1982 the Texas Education Agency launched a "Free Enterprise Statewide Pilot Project" to run through 1985 and involve civic clubs and the business community in this effort to motivate and educate students with the principles of free enterprise.

This Project has had input and cooperation from the Rotary, Lions, Kiwanis, Exchange Clubs and numerous Chambers of Commerce; church youth groups, guidance centers and the Boy Scouts have also been involved. Thus, this Pilot Project to broaden the scope of free enterprise education, though centered in the schools, encompasses the total community.

The Free Enterprise Education Project has captured the imagination and support of the various school boards and business groups

throughout Texas. The Region IV Education Service Center in Houston, and its project officer, Warren D. Adams, Jr., has "made available to business the outstretched hand of the education community with an invitation to participate in the educational process."

It is being increasingly recognized by business leaders that greater cooperation is needed between businessmen and educators. To their credit, educators have come to realize that the future of education will depend upon such close cooperation.

The project functions through a "Free Enterprise Day" set aside in the community to allow high school students to learn about and more fully understand free enterprise.

The format is to build the day's activities around the basic principles of our economic system: the concepts of private property, the free, competitive market and the profit motive.

The objective is to provide the student with "a basic philosophical premise from which he or she will be able to make all economic and political decisions" accordingly.

These "Free Enterprise Days" are sponsored by local civic clubs or Chambers in cooperation with the local school districts. The project is funded by local businesses. The Project has received tremendous response from business leaders throughout Texas. Many communities plan to make this an annual "Day."

One civic leader grasped the real significance of the program when he wrote: "As businessmen and parents we have grown complacent in the continued promotion of the Free Enterprise System. We assume the system will perpetuate itself and continue to flourish and be a viable system. However, without strong support and sustained participation in programs such as these, the Free Enterprise System, as we know it, will suffer and become diluted with apathy."

RELIGIOUS AFFAIRS IN CZECHOSLOVAKIA

Loyal Priests to the Communist regime Honored

Gustáv Husák, party secretary and Czechoslovak president, awarded on May 1 the Order of the Republic to the Roman Catholic bishops Jozef Feranec of Banská Bystrica in Slovakia and Josef Vrana of Olomouc in Moravia; to Ján Michalko, general bishop of the Slovak Lutheran Church; and to Miroslav Novák, Patriarch of the Czechoslovak Husite Church, for their „commitment to peace and the fatherland". They are all church dignitaries associated with the communist-sponsored peace movement. The two Roman Catholic churchmen are leading figures in Pacem in Terris, a government-sponsored peace group condemned by the Pope and František Cardinal Tomášek, Primate of Bohemia.

The recipients did not include any representative of the Czech Evangelical Church to which the late Dr. Josef Hromádka, a long-time chairman of the Christian Peace Conference, had belonged before resigning in protest against the 1968 Soviet invasion of Czechoslovakia.

Father Josef Zvěřina, a Catholic priest and Charter 77 signatory, sent a letter to Bishop Feranec on April 23 in which Father Zvěřina sharply criticized the bishop for his collaboration with the communist regime.

/Czechoslovak Newsletter/

Announcing sigmund's

A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT OPENING IN MAY

For all Czechs and non-Czechs interested in Czech cuisine!

LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA

1989 Silver Bell Center -

crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road

CONVENIENT LOCATION, PLENTY OF PARKING

OPEN 7 DAYS A WEEK.

PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUŠEK

INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.

FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848